

7-9 / 1840

Η
ΣΑΛΠΙΓΕ
ΤΗΣ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ.

(Εκδίδεται κατὰ πᾶσαν τριακοστὴν Πέμπτην.)

„Μὴ δὲς ἑτέροις τὴν δόξαν σου, μὴδὲ τὰ
„συνφέροντά σου εἴθις ἄλλοτριᾷ,
(Δαβὶδ.)”

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΗΣ ΤΟΥ ΗΛΙΑ ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ.
Η ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ.
ΟΛΟΣ ΕΡΜΟΥ ΥΠΟ ΤΗΝ ΦΟΙΝΙΚΙΑΝ

1840

A. 5 ΠΡΑ
Λαζωιζ

Η
ΣΑΛΠΙΓΕ
ΤΗΣ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ.

(Εκδίδεται ἀνά πᾶσαν τριακοστὴν Πέμπτην.)

„Μὴ δὸς ἐτέρω τὴν δόξαν σου, μὴδὲ τὰ
„συμφέροντά σου ἔθναι ἄλλοτρίωι „
(Δαβὶδ.)

Ἄριθμ. 7—8—9. Ἔτος πρῶτον, τῆ 25 Αὐγούστου 1840.

*Αἱ βαρωνικαὶ καταπιέσεις, οἱ ἐν τῇ Δακίᾳ Ἑλ-
ληνες, καὶ ὁ Σακελλαριάδης.*

Οἱ ἐν τῇ Δακίᾳ παρεπιδημοῦντες καὶ ἐγκατοικοῦντες Ἕλληνες, εὐρίσκονται εἰς τὴν πλέον ἐπαχθῆ, μᾶλλον καὶ κινδυνώδη κατάστασιν, παρὰ πάποτε, — μολοῦντι ὁ κατὰ δυστυχίαν διέπων αὐτόθι τὴν ἐμπορὸν—ελληνικὴν κοινωνίαν κατὰ τὸ γράφειν τῶν ἀνταποκριτῶν μας ἐμετρίασεν ἔκτοτε τοὺς κερανοὺς του, ἐλευθερώσας τινὰς τῶν Ἑλλήνων ἐκ τοῦ ὁποίου ἐλάμβανε κεφαλικοῦ δοσίουματος, ἦτοι χαρατζίου

ἀνά 76 γρόσια ἀπὸ κάθε Ἑλλ. κεφαλῆν· πλὴν καὶ πολλοὺς ἄλλους ἐξηφάνισε κατακράτος, — καὶ ἄλλους πάλιν κατέτρεξε μέχρι θανάτου, καὶ ἐζήτησε νὰ τοὺς καταστρέψῃ ρίζιδόν.

Ἡ εὐγενὴς αὐτῆ διάθεσις τοῦ Κ. Σακελλαρίου, ἡ μᾶλλον εἶπεῖν ὁ βαρ—ονικός αὐτοῦ χαρακτήρ, ἤλλαξε τρόπον τινα τὰ χρώματά του, ἀφοῦ κατεμηνύθησαν πρὸς τὴν Σ. ἡμῶν Κυβέρνησιν αἱ τρομακτικαὶ καὶ πολυειδεῖς αὐτοῦ καὶ τῶν περὶ αὐτὸν ὑπαλλήλων, Μιχαὴλ Κουττάκη, Ἄλ. Κιοῦν καὶ τοῦ καταστρεπτικοῦ Γεωργαντᾶ ἀσιατικαὶ καταχρήσεις, (α) ἀφοῦ λέγω, ὁ περιοδικὸς τύπος, ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, ἄρχισε νὰ ἐκτοξεύῃ κατ' ἔχνος τὰς ἐν μέρει φρικα-

(α) Ὅσον μᾶς ἐφάνη παράδοξος καὶ ὑπουλικὴ ἡ εὐσυνειδησία τοῦ Κ. Σακελλαρίου, ὅστις ἐζήτησε νὰ κάμῃ ἀπόπειραν συμβιβασμοῦ μετὰ τοὺς ἐν Βουκουρεστίᾳ ὁμογενεῖς, ἐξαιτηθεὶς παρ' αὐτῶν νὰ καθιερώσῃσι διὰ τῶν ὑπογραφῶν τῶν τὴν διαγωγὴν του ὡς ἠθικὴν καὶ σύμφωνον μετὰ τοὺς νόμους, — ἄλλο τόσο μᾶς ἐφάνη γενναία ἡ ἀπόκρισις τῶν Ἑλλήνων.

“ Ὁ Πρόξενος ἐξαιτεῖται θερμῶς τὴν τούτων εὐσπλαγγίαν. ”
 “ Ἄλλ' οἱ Ἕλληνες τὸν ἀποκρίνονται ὡς ἐξ' ἐνδὸς στόματος μετ' ἑλληνικὴν φωνὴν ὡς ἐφεξῆς, “ ὅτι ἔδεν δυνάμεθα Κύριε Πρόξενε! νὰ καθιερώσωμεν διὰ τῶν ὑπογραφῶν μας οὔτε ἐκεῖνο τὸ ὅποιον εἶναι αὐτεθνικόν, ἀνάγκων, ἀκοινώνητον, ἀσελγὲς καὶ ἐναντίον τοῦ χαρακτήρος μας τοῦ Ἑλληνικοῦ, — οὔτε πάλιν νὰ δικαιολογήσωμεν ἡμεῖς αὐτοὶ διὰ τῶν ὑπογραφῶν μας, τὰς Ἀσιατικὰς ἐξορίας, τὰς αὐθαιρέτους φυλακίσεις, τὰς καταπιέσεις παρακαταθηκῶν, καθὼς τὴν τοῦ Προϋντζου, τοῦ Σακελλαριάδου καὶ ἄλλας, — τὰ Βαρωνοχάρτζα ἀνὰ 76 γρ. κάθε Ἑλλ. κεφαλῆν, καὶ ἐν γένει τὴν κατάχρησιν καὶ κακοήθειαν ἣτις προσφυῶς χαρακτηρίζεται εἰς τὸν Βαρ—ονικὸν χαρακτήρα καὶ ἂν ἡ Α. Μ. δὲν εὐδοκῆσῃ νὰ μᾶς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τοῖς δυνάμει χάς σου! ἡμεθα ἔτοιμοι νὰ προσρέξωμεν. ”

Καὶ οὕτω οἱ Ἕλληνες ὁρμώμενοι ἀπὸ τὸ θεῖον τοῦ πατριωτισμοῦ αἶσθημα, χαρακτηρίσαν ταῦτα πάντα κ' ἔτι πλείω εἰς τὴν Α. Μ. δι' ἀναφορῶν τῶν τῆς ὁποίας θέλει μεταβιβάσει ὁ Κ. Βοϊνέσκος, — ἐξ' ὧν καὶ ἐλάβομεν ἀντίγραφα αὐτῶν προσκαλούμενοι νὰ τὰ δημοσιεύσωμεν, — ἀλλὰ τοῦτο θεωρεῖται πρὸς τὸ παρὸν ὡς περιττὸν ἐκτὸς ἂν μᾶς βιάσῃ ἡ δικαιοσύνη τοῦ Κ. Πάϊκου νὰ τὰ δημοσιεύσωμεν εἰς ἰδιαίτερον φύλλον.

λέας αὐτῶν πράξεις, — καὶ ἀφοῦ ἡ Ἑλλ. Κυβέρνησις, κηδομένη τῶν συμφερόντων τοῦ πλήθους καὶ ἑαυτῆς, κηδόμενη νὰ σταλῇ ἐπιτροπὴ, — ὡς καὶ ἐστάλη, ὁ Κ. Βοϊνέσκος πρὸς ἐξέλεξιν τῶν μερικῶν καὶ γενικῶν καταχρήσεών των, κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς καταμηνύσεως τοῦ Κ. Χ. Σακελλαριάδου, καὶ διὰ δαπάνης πάλιν τοῦ ἰδίου Σακελλαριάδου κατὰ τὴν προκαταβληθεῖσαν εἰς τὴν Β. ἐπὶ τῶν Ἐξωτ. Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας, ἐπὶ τῶν σκοτεινῶν καὶ καταχθονίων ἡμερῶν τοῦ Κ. Ζωγράφου, δωδεκασχιλίων δραχμῶν ἐγγύησιν.

Ἐν ἀμφιβάλλομεν ὅθεν ποσῶς, ὅτι ὁ Κ. Βοϊνέσκος δὲν θὰ χαρισθῇ οὔτε εἰς τὰς ὁποίας ἔχει φιλικὰς καὶ συγγενικὰς αὐτόθι σχέσεις, οὔτε εἰς ἄλλην τινα αἰτίαν, διὰ νὰ κακομεταχειρισθῇ τὴν ὑπηρεσίαν του, — ἀλλὰ ὡς τίμιος ἄνθρωπος, θέλει δικαιοῦσαι τὴν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως δοθεῖσαν αὐτῷ ἐμπιστοσύνην, καὶ θέλει μεταβιβάσει ὅσον οὔπω, τὰς περὶ οὗ πρόκειται ἐξετάσεις εἰς τὴν Σ. ἡμῶν Κυβέρνησιν, διὰ νὰ λυθῇ ὁ Κ. Σακελλαριάδης τῆς ἀνωτέρω ὑπερόγκου καὶ πολυδαπάνου ἐγγυήσεως, — διότι οἱ τόκοι καὶ τὰ λοιπὰ ἔξοδα αὐτῆς ἀνέβησαν εἰς μεγάλην ποσότητα.

Ἄλλ' ἐπειδὴ καὶ ἠκούσθησαν λόγοι τινες, οἵτινες δὲν κάμνουνσι τόσην τιμὴν εἰς τὸν Κ. Βοϊνέσκον, δυνάμεθα νὰ παρατηρήσωμεν εἰς αὐτὸν, ὅτι πρέπει νὰ σταθῇ προσεκτικώτερος εἰς τὰς ἐξετάσεις τῆς περὶ οὗ πρόκειται ὑποθέσεως, — καὶ νὰ τὸν βεβαιώσωμεν μετὰ τὸν πλέον θετικώτερον λόγον, ὅτι ὁ καταμηνύων εἰς ἐνδεχομένην περίπτωσιν θέλει ἐπιμεινεῖν μέχρι τρίτου οὐρανοῦ, — καὶ θέλει παλαίσει καὶ μ' αὐτὰ τ' ἄγρια τῆς δωροδοκίας στοιχεῖα, διὰ νὰ ἀνακαλυφθῇ ἡ ἀλήθεια, καὶ νὰ ὑποστηριχθῇ ἡ δικαία αὐτοῦ κλη-

γορία, — ἥτις δὲν ἔγινε οὔτε ἀπὸ πάθος, οὔτε διὰ σκοπόν τινα, ὡς σπερματολογοῦσι τινές ἀναισχύντως, — ἀλλὰ ἀπὸ τὸν πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὸν ἠρόνον διακαῆ ἔρωτά του, μὴ δυνάμενος νὰ βλέπῃ καταμαστιζομένην δουλοπρεπῶς τὴν Ἑλλ. ἀξιοπρέπειαν. — Ἐπίσης δὲν θέλει σιωπήσει οὔτε τὰς ὁποίας ὑπέστη Ἀσιατικὰς βιαιοπραγίας, ὡς ἐκ τῆς καλοκἀγάθου διαγωγῆς του, λέγων πάντοτε τὴν *Σκάφην Σκάφην*, καὶ τὰ *σύκα σύκα*, ὑπερασπιζόμενος καὶ συνηγορῶν μὲ τὸν πλέον ἔνθερμον ζῆλον ὡς Δικηγόρος ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῶν ὁμογενῶν του, — ὡς τοῦτο πραγματικῶς φαίνεται ἀπὸ τὰ παρὰ πόδας εὐχαριστήρια, πληρεξούσια, πιστοποιητικὰ κλ. ἔγγραφα, ὑπὸ στοιχείων Α. Β. Γ. Δ. Ε. Ζ καὶ Η.

Διότι δὲν εἶναι ἐξ' ἐκείνων οἵτινες λήχουσι τὴν χεῖρα ἥτις τοὺς μαστίζει, — τὴν δὲ ἱκανοποίησίν των χαλαίνουσι εἰς τὸ νὰ ζητήσωσιν, ἀπ' ἐναντίας μάλιστα εἶναι ἐξ' ἐκείνων οἵτινες τὴν δαγκάνουσιν, — ἀλλὰ τὴν δαγκάνει διὰ τῆς εὐθείας ὁδοῦ, ὡς ὑπαγορεύει τὸ ἔμφυτον τοῦ Ἑλλήνος αἰσθημα, καὶ τὸ πρὸς τὰς ἀρχάς τοῦ ἔθνους του Σέβας! καὶ διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῆς ὑπολήψεώς του, τρέχει καὶ ἀπ' αὐτὰς τῆς γῆς τὰς ἐσχατίας πρὸς ἀνεύρεσιν τῆς δικαιοσύνης, μὴ φειδόμενος οὔτε κόπον οὔτε δαπάνην, οὔτε, οὔτε, οὔτε τίποτε σχεδόν!

Σημ. — Ἐνταῦθα ἄς μὴν ὑποθέσῃ τις τὸν Κ. Χ. Σ. ὡς παθητικὸν καὶ φιλέκδικον, διότι ἡ πέτρα δεικνύει τὸ ἐναντίον, μάλιστα ὁ Κ. Σακελλαριάδης ἀνῆτο τοιοῦτος ἡδύνατο ἀφ' ἧς σιγμῆς ἐπράχθη τὸ ἔγκλημα, ἔχι μόνον νὰ διεκδικήθῃ τὸν Κ. Σακελλάριον Πρόξενον, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐν ροπῇ ὀφθαλμοῦ, νὰ κατασφύρη τὸ μέγα τῆς ἀθαιρεσίας του οικοδόμημα, βοηθούμενος εἰς τοῦτο ἀπὸ ὅλους σχεδὸν τοὺς Ἑλλήνας, οἵτινες τὴν φωνήν του ἐπερίμενον μόνον, — ἀλλὰ περὶ τούτου ἀφίνομεν νὰ ὁμολογήσωσιν ἄλλοι καὶ τόποι καὶ ἄνθρωποι, ἄς ὁμολογήσωσιν ὅλοι οἱ ἐν τῇ Δακίᾳ παραπισθημύνητες ὁμογενεῖς, ἄς ὁμολογήσῃ ἐπὶ τέλους ὁ Κ. Βοϊνέσκος, καὶ τὸν ὀρκίζομεν εἰς τὸ ὄνομα τῆς φίλης ἡμῶν Πατρίδος,

καὶ τοῦ Πολυποθῆτου ἡμῶν Ἄνακτος, διὰ τῶν ὁποίων τὴν ἀγάπην πάσχει σήμερον ἠθικῶς τε καὶ ὑλικῶς ὁ Κ. Σ. — νὰ εἰπῇ τὴν ἀλήθειαν, διότι τίς ἔθελεν ἐμποδίσει αὐτόν, παρὰ τὸ πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὸν Βασιλέα του ἀπεριόριστον σέβας; ὅταν ἔβλεπε τὴν ζωὴν του ἐπιβουλεωμένην, τὴν ἐθνικότητά του ὑβριζομένην καὶ τὴν ὑπόληψίν του κατακερματιζομένην ἀπὸ τὰς καταχθονίους μάστιγας τῆς Βαρουικῆς, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν τῆς ληστρικῆς ἐξουσίας, ν' ἀπορρίψῃ τὴν Ἑλληνικὴν ὑπεράσπισιν; καὶ νὰ προσκολληθῇ εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκείνην, ἥτις καὶ εὐμενῶς ἤθελε τὸν ἐγκολπαθῆ, καὶ τὸν Σακελλάριον ἡδύνατο, ἔχι μόνον νὰ διεκδικήσῃ, ἀλλὰ ὡς ἐν ροπῇ ὀφθαλμοῦ νὰ κατασφύρη παντοίας τὸ μέγα τῆς Βαρουικῆς Αἰτίας ὀικοδόμημα, τὸ ὁποῖον ὀικοδόμησαν Ζωγράφοι Ἀρμανσπέργοι καὶ Μπειζαντάκοι καὶ τὸ παράδειγμα τοῦτο νὰ ἀκολουθήσωσιν αὐθημερὸν περίπου 300, ἄλλοι Ἕλληνες; — ὡς τὴν ἀπερρύψαν, ἀφοῦ εἶδαν ὅτι ἐπιβουλεύεται ἡ ἀτομικὴ των καὶ ἡ ἄλλη ὑπαρξίς, ἀπὸ τὰς μάστιγας τῆς ἀθαιρεσίας, οἱ Κ. Κ. Α. Κορατζίσης, Ἰατροῦ, — Ι. Πατζιπιδίς Δικηγόρος, Δημήτριος Βασιλόπουλος, Διδάσκαλος τῆς Ἑλλ. καὶ Γαλλ. Γλώσσης, ὁ πλουσιώτατος, ὡς πρὸς τὴν Βλαχίαν Πατζούρας, κλ. κλ. κλ. — Ἀλλὰ τινές καταχθονιοί, τινές διεφθαρμένοι, εἴτε ἀγνοοῦντες, εἴτε ἀθετοῦντες αὐτὰ ἐκπροθέσεως τολμοῦν νὰ ἐπέμβωσιν εἰς τὸν ἠθικὸν βίον αὐτοῦ, καὶ νὰ ζητήσωσιν ἐν τῷ σκότει ὡς σῦμα τὴν ὑπόληψίν του! ἀλλ' εἰς αὐτοὺς λέγομεν, ὅτι ὁ χαρακτήρ τοῦ Κ. Σακελλαριάδου, εἶναι ἀνώτερος πάσης καταχθονίου διαβολῆς καὶ ραδιουργίας καὶ ὅχι ἔχων τὴν γενναϊότητα νὰ ἐξετάσῃ αὐτὸν ἄς τὸν παραοίση τὰς πράξεις — ἐκεῖνας, αἵτινες ἀφοροῦσιν, ἢ ἀποδίδουσι εἰς αὐτὸν ἔγχος ἐγκλήματος καὶ ἔχι νὰ εὐγαίη μετ' ἐρηρῆς λόγους καὶ μετ' Βαυδαλικῆς φωνασκίας, διότι τὰ τοιαῦτα ἔχι μόνον τὰ περιφρονεῖ ὁ Κ. Σ. ἀλλὰ, καὶ τοὺς λέγει ὅτι εἶναι ἴδια τῶν διεφθαρμένων, καὶ χαρακτηρίζουσι τὴν ἀπελπισίαν τῶν ἐχθρῶν του, καὶ κατὰ τὴν παροιμίαν ὁ Πυργμένος ἀπὸ τὰ μάλλια του πιάνετα. — τίς ἐπὶ τέλους ἤθελε ἐμποδίσει αὐτόν, ὅταν, ἀπορρίπτοντα τὴν Ἑθνικὴν του ὑπεράσπισιν, τὴν ὁποίαν δὲν ἔλαβε ἀπὸ τὸν Κ. Σακελλάριον ἔχι, ἔχι. — ἀλλ' ὡς τέκνον τοῦ ἀγῶνος, ὡς τέκνον τῶν πρωταθλητῶν τῆς Πελοποννήσου τὴν ἔλαβε, ἢ τὴν ἐλάβομεν ἡμεῖς μόνον διὰ τῶν σιβαρῶν βραχιόντων μας, ἐν μέσῳ τοῦ κινδύνου καὶ τῆς κλαγγῆς τῶν ὄπλων, καὶ διὰ τοῦ ἐκχυθέντος πολυτιμοῦ συγγενικοῦ μας αἵματος! — μαρτυροῦσι τὸν λόγον μας, ἡ Τρίπολις, τὰ Τρίκορφα, ἡ Καρύταινα, τὰ Δερβενάκια, οἱ Νικαυρίνοι, ἡ Ἀργολίς, καὶ ἡ Κόρινθος, κλ. κλ. καὶ ἐπὶ τέλους αὐτὸς ὁ Ἰερεὺς βράχως τῆς Ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν! — ἔνθα, μετὰ ξὺ τῶν ἐνδόξων λειψάνων τῆς Ἀρχαίας τῶν προγόνων ἡμῶν ὀδόξης ὑπάρχουσι καὶ ἄλλα νεώτερα λειψάνα, τὰ ὁποῖα πρέπει μὴ θεωρηθῆ πᾶς Ἕλληνας ὡς τὰ μόνον ἐνδοξατὰ μόνον Σέβσα! τὰ μόνον θεῖα καὶ ἱερά! διότι καὶ ἡ γλῶσ-

σ αν κα ι η γ ι α σ θ η σ αν ! — τίς ἤθελε μᾶς ἐμποδίσῃ λέγω, καὶ ὡς ἐκ τούτου νὰ δώσωμεν ἐν μοναδικῷ παράδειγμα, ἔχι τὸσον εὐκαταφρόνητον, ἀλλ' οὔτε κἄν καὶ γενναῖον εἰς τὰς Κυβερνήσεις ἐκείνας, αἰτινες δεχόμεναι τὰς συμβολὰς ἀργυρολόγων καὶ ἀργυρώνητων ὑπουργῶν, παραδίδονται ὡς ὅμμα εἰς τοὺς ἰδιοτελεῖς καὶ κερδοσκοπικοὺς αὐτῶν ὄνυχας, μὲ ἄλλας λέξεις προδίδουσιν ἑαυτοὺς καὶ τὸ ἔθνος τὸ ὅποιον κυβερνοῦν. ἔχομεν πάμπολλα παραδείγματα παλαιὰ τε καὶ νέα — πωλοῦν λέγω τὴν ἐθνικὴν ἀξιοπρέπειαν εἰς ἀνθρώπους, οἵτινες ἦτο χθὲς χρεωκόποι 30 ἑκατομμυρίων γροσίων, — χθὲς πλαστογράφοι καὶ ἱερόσουλαι 8 ἑκατομμυρίων γροσι: τοῦ Ἁγίου Τάφου, — χθὲς δόλιοι καὶ κούργοι (ἴδε 8 ἀρ. θ. τῆς Ἐρ. Κωνσ. — ἴδε τῆς Αὔγ. — ἴδε τόσας καὶ τόσας λα). Καὶ οἱ ὁποῖοι διὰ τὰς προφητικῶν ἀρετῶν των, ἢ κακουργίας των, δὲν δύνανται νὰ χαίρωσι τὴν παραμικρὰν ὑπόληψιν, — ἀπ' ἐναντίας μάλιστα θεωροῦνται ὡς εἰρηματικοί, καὶ ἀπολαύουσι ὡς τιμὴν τῆς κοινῆς γνώμης τὴν κατάρκισιν καὶ ἀποστροφήν, — διότι, ποῦ ἄλλου ἐπαταλίσθη, αὐτὴ ἢ λαμπρὰ τῶν πτωχῶν ἐμπόρων περιουσία, τοῦ Βακχεσιακοῦ Μοναστηρίου τὰ εἰσοδήματα, τῆς χήρας καὶ τοῦ ὄρφανου ὁ δόλοδ, παρὰ εἰς Σαρδαναπαιλικὰ καὶ διεφθαρμένας ὁρέξεις τῶν χρεωκόπων; — δύνανται λοιπὸν ἕνα! ὅστις ἦτο χθὲς, οἷος χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὰ ἀνωτέρω, νὰ ἀλλάξῃ τρόπον καὶ φρόνημα εἰς τὰ γεγραμμένα του; ἔχι! διότι κατὰ τὸ γνωμικὸν τοῦ ... φύσιν ποικηρὰν μεταβαλεῖν οὐ βράδιον — καὶ διότι ὁ Κοιτὼν αὐτοῦ περιφρουρεῖται, καὶ ἀναγκάζομεθα νὰ τῷ εἰπῶμεν μὲ μεγαλητέραν μας δυσἀρέσκειαν, ἀπὸ τρεῖς ἀδελφὰς πλείον αὐτοῦ ἀσέμνους καὶ διεφθαρμένας, — δύνανται πρὸς θεοῦ! ἕνας ὅστις, εἰς τὰς αἰσχίους καὶ διεφθαρμένας ὁρέξεις του, κατισπατάλησε τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον τῶν πτωχῶν ἐμπόρων κλ. ὁμοῦ καὶ τὸ πατρικόν του, νὰ διατηρήσῃ σήμερον τὸ Ἐθνικόν; ἔχι βέβαιαι! — ἀλλὰ διὰ τί προδίδετε εἰς διὰ τῶν ἔργων σας Θεὸν Πατρίδα καὶ Βασιλέα, ἀργυρώνητοι ὑπουργοὶ τῆς ἡμέρας; διὰ τί κωφεύετε εἰς φιλόσοφοι βασιλεῖς εἰς τὰ κἀπὸνα καὶ εἰς τὰς κραυγὰς τῶν καταπιεζομένων ὑπηκόων σας; διὰ τί ἀδιαφορεῖτε εἰς ἀμερόληπτοι καὶ συνταγματικώτατοι Δημοσιογράφοι, γενόμενοι ἐπιβουλοὶ τῶν χρεῶν σας, καὶ προδότες τῆς Πατρίδος; διὰ τί δὲν φωνάζετε εἰς χήραι καὶ ὄρφανὰ ὄρφανῶν... περὶ τῆς ἀδικίας ἣτις σᾶς γίνεται; — διὰ τί καταπνίγετε εἰς σύμβουλοι, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν... τὴν φωνὴν τῆς συνειδήσεώς σας; — διὰ τί δὲν ὀρνεῖτε εἰς ἀκρωτηριασμένοι ἄνδρες; ἀλλὰ φεῦ. οἱ ὀρνοὶ σας καὶ οἱ κλαυθμοὶ σας ποῦ; καὶ εἰς ποῖον; νὰ εἰσακουσθῶσι!!! — Εἰς σᾶς ἀπόκειται ἤδη μεταγενέστεροι ἄνδρες, νὰ καθαρίσετε τὰς πολιτείας σας ἀπὸ τὰς Βαρωνικὰς καὶ Βαθραρικὰς μάστιγας καὶ δεσποδαιμονίας, αἰτινες δυστυχῶς καταπιέζουσι ἀπάσας τὰς πολιτείας, ἀλλὰ πολὺ περισσότερο τὴν πολύστονον Ἑλλάδα. — Εἰς σᾶς ἀπόκειται λέγω, ἀπόγονοι τῶν νέων Λεωνίδων καὶ Περικλέων, νὰ ἀνορθώσητε τὴν πολιτικὴν σας καὶ τὴν ἄλλην ὑπαρξὴν ἐπὶ τῆς κρητίδος τῆς ἀπείρου δικαιοσύνης.

Στοιχ. Α — Οἱ ὑποσημειούμενοι πολῖται Ἕλληνες καὶ λοιποὶ κάτοικοι Βουκουρεστίου δηλοποιοῦμεν διὰ τοῦ παρόντος ἐγγράφου ὑπογεγραμμένου παρ' ἡμῶν ἰδιοχείρως, — ὅτι εἰς διάστημα δύο καὶ ἡμισυ ἐτῶν, ἀφ' ὅτου παρεπιδήμεῖ ὁ Κ. Χ. Σακελλαριάδης, Δικηγόρος, ἐγνωρίσαμεν αὐτὸν τίμιον, χρηστῶν ἰθῶν, ἀγαπῶντα τὸ δίκαιον, καὶ σεβόμενον τοὺς νόμους, — ἐνταῦθα καὶ πολλὰ πολλάκις ἐξ' ἡμῶν, ἐπετρέψαμεν αὐτῷ σπουδαίων ὑποθέσεων διαχείρησιν, καὶ πάντοτε ἐμεῖν αὐτῷ εὐχάριστοι ἐκ τῆς πρὸς ἡμᾶς διαγωγῆς του, καὶ ἀκριβεῖας εἰς τὰ καθήκοντά του.

Ταῦτα ἐκ πείρας γινώσκοντες βεβαιούμεν, διὰ τοῦ παρόντος μας ἐγγράφου, καὶ πιστοποιοῦντες τὰς ὑπογραφὰς ἡμῶν ἐνεχειρήσαμεν αὐτὸ εἰς τὸν διαληφθέντα Σακελλαριάδην, ἕνα συντελέσῃ αὐτῷ ἐνώπιον πάσης ἀρμοδίου ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας πρὸς ἀναγνώρισιν ὁμολογουμένης τιμιότητος εἰλικρινείας καὶ ἐξειδικιασμένης αὐτοῦ ἱκανότητος.

Ἐν Βουκουρεστίῳ τῆ 5. Ἀπριλίου 1839.

Γ. Ῥήγας, Π. Παππαδόπουλος, Κ. Βασιλείου, — Ἰπότης Κυριακοῦ, Χ. Γεωργίου, Κ. Κυριακός, — Κ. Δημητρίου, Θ. Παππαμηνῆ, Δ. Βασιλόπουλος, — Ι. Κωνσταντινίδης, Σχμουήλ, Κ. Παύλου, — Δ. Γεωργίου, Κ. Βασιλειάδης, Α. Ἀναγνωστόπουλος, — Δ. Χρήστου, Κ. Ἀθανασίου, Χρυσὸς Ἀθανασίου, Α. Περόπουλος, — Ν. Σαβδόπουλος, Ι. Ἄνδρας, Ν. Δημητρίου, — Κ. Παυλουδάκης, Π. Κουντούρης, Πρωτογερίδης, Δ' τοῦ Μηνῆ, — Α. Δημητρίου, Α. Ἀναστασάκης, Διονύσιος Κεφαλληνιαῖος, — οἱ ἐκ τοῦ στοιχ. Β. Θ. Σαβδόπουλος. Α. Χαλφόνης, (μεγαλέμποροι), Δ' Χ. Κριοφύλλου, Δ. Σμυρσιγίδης κ. λ. π.

Νο. 609.—Κομμία Κοκκίνη επικυρεῖ καὶ . . . (Τ. Σ.)

Ὁ Κομ. Γ. Κυρκουλέσκος.

Σημ. Διὰ τὸ στενὸν τοῦ φύλλου μας καὶ διὰ τὴν πληθύν τῆς ὕλης, παραλείπομεν τὴν δημοσίευσιν τῶν ὑπὸ στοιχείων Γ. Δ. Ε. Ζ. καὶ Η. ἐγγράφων επικυρωμένων ἐκ διαφόρων ἀρχῶν καὶ ὑποσχόμεθα τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ κανονικοῦ τούτου καθήκοντός μας εἰς ἄλλην εὐκαιρίαν.

Ἡ ἀδιακρισία!

Ὁ ἐν Γαλατζίῳ ἀξιότιμος, ἢ καὶ ἀξιόπιστος ἀνταποκριτῆς τῆς Ἀθηνᾶς, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα δὲν δυνάμεθα νὰ ἐξεύρωμεν, — κηρύττων ὡς ψευδῆ τὴν διαδοθεῖσαν δῆθεν αὐτόθι φήμην, — ὅτι ὁ ἐν Ἰασίῳ Ἑλλ. Πρόξενος ἀπέθανεν, ὡς ἐκ τῶν προξενηθέντων εἰς αὐτὸν τραυματίων, παρὰ τοῦ Κ. Περιξέρη, διὰ τῆς *Ἀξύνης!* καὶ ὑπερπηδῶν ταυτοχρόνως τὰ ὄρια τῆς δημοσιότητος, — τολμᾷ νὰ προσβάλλῃ καὶ νὰ συκοφαντήσῃ (ἄφελούμενος ἀπὸ τὴν εὐπιστίαν τῆς Ἀθηνᾶς, ἥτις καταχωρεῖ εὐκόλως πᾶν ὅ,τι τῆς παρουσιασθῆ προσβλητέον), ἅπασαν τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν, — ὅτι ὑπάρχουσι δῆθεν εἰς αὐτὴν, καὶ περὶ αὐτὴν ἄνθρωποι οἵτινες διὰ νὰ κερδοσκοπήσωσι τὴν θέσιν τοῦ Κ. Μάνου, τοῦ ἐπιβουλευθῆσαν τὴν ζωὴν, — μὲ ἄλλας λέξεις, ὅτι οἱ Ἕλληνες εἶναι ἐπιβουλοὶ καὶ δολοφόνοι! καὶ μάλιστα εἰς αὐτοὺς τῆς ἐσχάτης τάξεως τοὺς ἀνθρώπους!!!

Ἢ ἔκθεσις αὐτῆ ἀνυπόστατος καὶ γελοῖα κατάγει τὰ ἦθη, — αἰσχρὰ δὲ καὶ ἀλλόκοτος κατάγει τοὺς νόμους, — καὶ μόνον οἱ, ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις συγγενῶν τοῦ Κ. Μάνου, οἱ τῶν-τι κατεπάγγελμα κατήγοροι, ραδιοῦργοι καὶ ἐπιβουλοὶ, ἠδύναντο νὰ δικαιολογήσωσι τὰ ἐλαττώματα αὐτοῦ, ὑπὸ τὰ

πρόσχημα τῆς διαβολῆς καὶ τῆς συκοφαντίας, — ὅτι τις ἤκουσε ποτὲ εἰς Γαλατζίον διὰ τὸν θάνατον τοῦ Κ. Μάνου, τὸν ὁποῖον λαμβάνει ὡς ἐπιχείρημα ἢ ραδιοουργία, νὰ τὸ δημοσιεύσῃ εἰς Ἀθήνας; ἀλλ' ἔσω — ἤκουσθη τοιοῦτος ψευδῆς λόγος εἰς Γαλατζίον, — οἱ ἐν Γαλατζίῳ ἐπερίμενον ἄραγε τὴν Ἀθηνᾶν νὰ διωρθώσῃ τὴν ἀγγελίαν ταύτην; ἐνῶ τὸ ἀπόσημα τοῦ Ἰασίου, μ' ὅλις ἀπέχει 18 ὥρας ἀπὸ Γαλατζίον, — ἡ Ἀθηνᾶ διὰ νὰ διορθώσῃ λέγω τὴν διασπαρείσαν ἐσφαλμένην αὐτόθι φήμην, ἐδημοσίευσεν τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἄρθρον, — ἢ τὴν ἐδῶ; — ἂν τὴν ἐδῶ — δὲν ἤκουσθη λόγος τοιοῦτος, — ἂν διὰ τὴν ἐκεῖ, ἢ Πόλιν τοῦ Γαλατζίου, εἶαι Πόλις ἐμπορικὴ, — ἔχει ἀνταποκρίσεις μὲ διάφορα μέρη, οἱ ἄνθρωποι εὐρίσκονται πάντοτε εἰς κίνησιν, — ὁ λόγος ἅμα διαδοθῆ, ἀμέσως καὶ καθαρίζεται, αἱ ιδέαι ἀντιλήπτονται καὶ συναφείονται ἢ μία μὲ τὴν ἄλλην, — οἱ ταχυδρόμοι συχνοέρχονται καθημερινῶς ἐκ διαφόρων μερῶν, καὶ μάλιστα ἐξ Ἰασίου, — ὡς, ἐκ τῶν στοιχείων τούτων ἐξάγεται ἐναργῶς, ὅτι τὸ πνεῦμα τῶν ἀνταποκριτῶν τῆς Ἀθηνᾶς δὲν ἠδύνατο νὰ τεθῆ ποτὲ πρὸς διόρθωσιν τῆς ἐσφαλμένης δῆθεν ἀγγελίας, — ἀλλ' οὔτε μὲ εἰλικρινῆ τινα σκοπὸν, — ἀλλ' ἐτέθη ὡς ἐν ἐπιχείρημα διὰ νὰ διαβάλλῃ νὰ συκοφαντήσῃ, καὶ νὰ ζητήσῃ ἐν τῇ σκότει θύματα τῆς ἀκορέσου διαθέσεως των, — διότι τίς λέγω, ἐφρόντισεν ποτὲ νὰ ἠξεύρῃ ἂν ζῆ ὁ Κ. Μάνος, ἢ ὁ τοιοῦτος πρόξενος; — τίς ἦτο τόσοσ ἀσυνείδητος νὰ ἐπιβουλευθῆ αὐτὸν διὰ νὰ κερδοσκοπήσῃ τὴν θέσιν του, — ποῖαι αἱ ὀφείλειαι πρὸς τὸν ζητοῦντα νὰ κερδοσκοπήσῃ τὴν θέσιν αὐτοῦ, καὶ ποῖαι αἱ ὑποσχέσεις καὶ ἀμοιβαὶ αὐτοῦ πρὸς τὸν δολοφόνον; καὶ ποῖα ἢ βεβαιότης ὅτι

ἡδύνατο, ὁ μὲν ἢ ὁ δὲ νὰ λάβῃ τὴν θέσιν τοῦ Κ. Μάνου μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ; — ἀλλ' ὄχι! τὸν Κ. Μάνον δὲν τὸν ἐπιβουλεύθη ἄλλος, ἀλλὰ αἱ πράξεις του καὶ τὰ ἔργα του!! ἐπομένως φόνος προμελετημένος δύναται νὰ ἐνεργηθῇ ποτὲ ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ, καὶ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ προξενείου, ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν τοσούτων ἀνθρώπων; ὄχι! ἀλλὰ πρὸς τί ἢ ψευδῆ; ἀγγελία καὶ ἡ παραμορφωσις τοῦ δράματος, ὅτι ὁ Κ. Μάνος ἐκτυπήθη μετὰ τὴν ἀξύνῃν καὶ ὄχι μετὰ τὸν πέλεκυν; — ἐνταῦθα τὸ ψεῦδος ἐξελέγχει ἀρκούντως τὴν διαβολὴν, — ἡ δὲ διαβολὴ χαρακτηρίζει τὴν διαγωγὴν τοῦ παθόντος, ὡς ἐκ τῆς ὁποίας δὲν εἶναι ποσῶς δύσκολον νὰ καταβῇ ὁ δυσυχῆς Περιστέρης παράωρα εἰς τὸν Ἄδην. — πρὸς τί ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ ὁμολογία τοῦ ἀνταποκριτοῦ τῆς Ἀθηνᾶς, ὅτι ὁ Κ. Μάνος, διέρχεται ἀκριβῶς, τιμίως, καὶ ἐπιμελῶς τὰ καθήκοντά του; — ὁ ἔχων τὰς μυῖνας μυγιάζεται. τίς τὸν ἐζήτησε λόγον περὶ τούτου, ἂν ἐκεῖνος εἶναι εὐκολόπιστος αὐτὸς ἑαυτὸν καὶ γνωρίζει ὅτι δύναται νὰ ἀποδειχθῶσιν ὡς ἀθῶοι αἱ καταπιέσεις, τὰ χαράτζια, καὶ αἱ Ἀσιατικαὶ βικιοπραγίαι, εἶναι περιττὴ πᾶσα ἄλλη ὁμολογία.

Σημ. Ἐνταῦθα δὲν ζητοῦμεν νὰ προσβάλλωμεν τὸν Κ. Μάνον, οὔτε καὶ νὰ τὸν δικαιολογήσωμεν, — ἀλλὰ παρατηροῦμεν ὅτι οἰκιδήποτε καὶ ἂν ἤθελεν ὑποθεθῶσιν αἱ πράξεις αὐτοῦ, ἢ τὰ παρ' αὐτοῦ ἐγκλήματα εἰς τὸν Περιστέρην, δὲν ἦτο ποτὲ ἔνοχος τῆς τοιαύτης καταδικῆς, — ἀπεναντίας, μάλις ἐξελέγχομεν καὶ κατακρίνομεν τὴν πράξιν τοῦ Κ. Περιστέρη, ὡς τὴν μόνην ἀπάνθρωπον, τὴν μόνην θηριώδη καὶ ἀποτρόπαιον, καὶ ἐπευχόμεθα ὡς μετὰ τοιοῦτον βδελυρὸν καὶ ἀκάθαρτον θέμα νὰ μὴ μολυνῇ ἄλλοτε τὸ φύλλον μας, — οὔτε πάλιν δυνάμεθα νὰ σιωπήσωμεν τὸ πομπώδες τὴν ἐκφράσεων τῆς Ἀθηνᾶς, ὅτι ὁ Κ. Μάνος, εἶναι ὁ μόνος ἀκριβῆς εἰς τὰ καθήκοντά του, καὶ διὰ τὰς φιλικὰς του σχέσεις μετὰ τὴν ἐπιτόκιον ἔρχην... — Ἄλλ' ἐρωτῶμεν τὴν Ἀθηνᾶν, ὅποιαί αἱ φιλικαὶ σχέ-

σεις αὐτοῦ, μετὰ τῆς ἐπιτοκίου ἀρχῆς; — ὁ ἔυλισμος τῶν Ἑλλήνων, ὡς ἐκ τῆς ἀναξίας αὐτοῦ ὑπερασπίσεως καὶ ἀδρανεῖας ἐν τῷ μέσῳ χριστιανικῆς Ἡγεμονίας; ἢ αἱ πρὸς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐκτοξευθεῖσαι καὶ σιωπηθεῖσαι, ἀπαξ θῆς καὶ πολλάκις τρομακτικαὶ... ποία συνεισφορά, ἔγινεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον διὰ προτροπῆς αὐτοῦ; ἐνῶ ὑπάρχουσι αὐτόθι 5,000 περίπου ὁμογενεῖς, καὶ τόσοι φιλέλληνες ποία εἰς τὴν Φιλεκαϊδευτικῆν; ποία εἰς τὴν Ἀρχαιολογικῆν; ποῖος ὁ ἀριθμὸς τῶν καταγραφθέντων διὰ τῆς προξενίας του μέχρι τοῦδε Ἑλλήνων; καὶ ὅποια ἡ ὑπεράσπισις αὐτοῦ πρὸς τοὺς Ἑλληνας; ὅποιαί αἱ πολιτικαὶ καὶ νομικαὶ αὐτοῦ γνώσεις, καὶ ἡ ἀτομικὴ του βαρῦτης. ἂς βεβαιωθῇ καὶ πεισθῇ πᾶς τις, ὅτι ὁ Κ. Μάνος οὔτε τοὺς νόμους τῶν Ἑλλήνων γινώσκει, — ἀλλ' οὔτε εἶναι Ἑλληνοσχεδόν. διότι οὔτε τὴν Ἑλλάδα ἶδε ποτὲ, οὔτε εἰς τὸν ἀγῶνα μας συνεμέθεξεν, ἀλλ' οὔτε κἂν εἶχε τὴν διάθεσιν νὰ ὀμιλῇ τοῖς ἑλλήνων ὑπὲρ αὐτῶν, ὅταν αὐτοὶ πολεμοῦντες καὶ πολεμούμενοι, ἀπὸ τὰ μαιφίφωνα ἔπλα τῶν Μουσουλιμάνων, τῷ ἠτοίμασαν τὴν ἠροξενικήν του τράπεζαν!!! — ὅποιαί ἐπὶ τέλους αἱ ζητούμεντες αὐτόθι καὶ ἐν Ἀθήναις ραδιούργοι νὰ τοῦ κερδοσκοπήσωσι τὴν θέσιν καὶ οἱ παρακινήσαντες τὸν Κ. Περιστέρην, διὰ νὰ τὸν δολοφονήσῃ; — ἂν ταῦτα τὰ ἐδημοσίωσεν ἡ Ἀθηνᾶ μὲ πεποίθησιν καὶ συνειδήσιν τὴν ὀρκίζομεν εἰς τὴν Ἱερὰν Κράσιν τοῦ πατρῴεος, ἐκ τῆς ὁποίας ἐξῆλθε, νὰ μᾶς δημοσιεύσῃ τὰ ὀνόματα τῶν ραδιούργων αὐτῶν, — ἄλλως δυνάμεθα ν' ἀποδώσωμεν τοὺς τίτλους αὐτοῦς, οὗς ἀποδίδει αὐτῇ εἰς ἅσασαν τὴν Ἑλληνοκίνησιν. (ζητοῦσα ἐν τῷ σκότει θύματα) εἰς τὸν ἀνταποκριτὴν τῆς, καὶ νὰ τὸν ὀνομάσωμεν ραδιούργον, ἀπαταιῶνα, μισέλληνα, ἐπίβουλον καὶ συκοφάντην. — καὶ ἐν συντόμῳ νὰ παρατηρήσωμεν τὸ ἀπρεπὲς εἰς τὸ νὰ δέχεται καὶ νὰ δημοσιεύῃ τοιαύτας σκανδαλίδεις ἐκθέσεις ἢ Ἀθηνᾶ, ἀφ' ἑτέρου, κατὰ ἓνα λόγον νὰ δικαιολογήσωμεν, ὡς σαθέντες ἄλλοτε, αὐτόπαι καὶ αὐτήκοοι τῶν πολυειδῶν πράξεων τοῦ Κ. Μάνου, αἵτινες μὴδ' ὅλως διαφέρουσι ἀπὸ τὰς τοῦ Κ. Σακελλαρίου Γ. Προξένου, καὶ πληροφορηθε τες τὰς ὁποίας ὑρίζονται οἱ αὐτοὶ ὁμογενεῖς τρομερωτάτας παρανομίας, — νὰ δικαιολογήσωμεν λόγῳ δικαιοσύνης τὴν καταπίεσιν τῆς πολυθρῦλλου ὑποθέσεως τοῦ Κ. Περιστέρη, — ὄχι ὁμῶς καὶ τὴν θηριώδη αὐτοῦ πράξιν.

Εἰς ταῦτα πάντα παρακαλεῖται ὁ μεγαλειόβουλος, ἀνταποκριτὴς τῆς Ἀθηνᾶς, νὰ μᾶς δώσῃ πληροφορίας, ἢ ν' ἀναίρησῃ τι ἐκ τῶν προειρηθέντων. καὶ τῷ ὑποσχόμεθα, ὅτι θέλομεν τὸν ὑπηρετῆσαι κατὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι, μετὰ τὴν εὐχαρίζομεν δημοσιεύοντες εἰς ὅσα τυχὸν ἤθελε ζητήσει νὰ μᾶς ἀνατρέψῃ, καὶ μαρτυρίας μαρτύρων, ὡς πρὸς τὰς πράξεις τοῦ Κ. Μάνου.

Ποία ἡ ἀσφάλεια τῆς κοινωρίας καὶ ἡ ἀλη-
θῆς θρησκεία!

Ὁ μέγας τῆς ἀρετῆς διδάσκαλος, διὰ τὴν ἀποκαταστήσῃ τὸν ἄνθρωπον, βέλτιστον, εὐδαίμονα καὶ μακάριον, — προητοίμασε διὰ τῆς ὑψηλῆς ἠθικῆς φιλοσοφίας του! τῆς ἀρετῆς του καὶ τοῦ ὀρθοῦ λόγου, τὴν θείαν τοῦ Θεοῦ ἀποστολήν, — ἣτις ἔμελλε μόνη εἰς τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου τὴν προσδιορίσῃ ἀκριβέστερον τὴν βᾶσιν τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς θρησκείας, — τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς εὐδαιμονίας τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν κοινοτήτων: εἰς τὴν ἀγάπην λέγω τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων, εἰς μίαν καὶ μόνην ἀληθῆ θρησκείαν ἐπὶ τῆς ὁποίας καὶ ἐπέθεσε τὴν λαμπρὰν στεφανίτιδα διὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ ζωῆς, λέγων, ὅτι τότε τῶντι θέλει εὐδαιμονήσῃ ὁ ἄνθρωπος καὶ βελτιωθῆ ἡ κοινωρία, — ὅτε καταστραφῆ ἡ πολυθεΐα, καὶ περιορισθῶσιν οἱ ἱεραπόστολοι εἰς τὰς θέσεις των! — τότε θέλει λείψῃ ἡ ἄγριος τυραννία, καὶ ἡ ἀκόρεστος ἀρχοκρατία, — ὅτε ἡ βᾶσις τῆς πολιτικῆς Κυβερνητικῆς ἐπιστήμης στηρίζεται εἰς τοιαύτην ἠθικὴν, καὶ εἰς τὴν τοῦ ἔθνους τὴν θρησκείαν, — τότε ἡ φιλοσοφία, ἡ ποίησις, αἱ ἐπιστῆμαι, καὶ τέχναι ἔξουσιν δι' ἀρχὴν σκοπὸν καὶ τέλος ἐν καὶ τὸ αὐτὸ, τὸ πρὸς τὸν Θεόν, λέγω καὶ τὸ ἀνθρώπινον Γένος εἰλικρινῆ ἔρωτα, — ὅτε ἡ θρησκεία θέλει θεωρεῖσθαι πραγματικῶς ἀρεπῆ-ρέαστος πάσης πολιτικῆς καταδυναστείας — τότε θέλει λείψῃ ἡ ἀπάτη, ἡ δεισιδαιμονία, ἡ ἔρις, ὁ πόλεμος, ἡ ληστεία, ἡ φιλαυτία, — ἡ ἀδικία, καὶ ἡ καταδυναστεία τοῦ δυνατοῦ πρὸς τὸν ἀδύνατον, ὅτε ἀποσβεσθῶσιν αἱ θρησκευτικαὶ ἔριδες, καὶ καταργηθῶσιν αἱ μυστικαὶ Ἀστυνομίαι!

— τότε θέλου ἀνυπερθέτως ὑψωθῶσιν οἱ λαοὶ εἰς τὸν κο-
λορῶνα τῆς αἰδίου δόξης. — ὅτε τῶν Ἡγεμόνων αἱ πρά-
ξεις κοινῶς καὶ κατ' ἰδίαν κοινοῦνται καὶ διευθύνονται ὑπὸ
τὸ ἔμβλημα τῆς προσιρημένης ἀρχῆς. — Τότε θέλου κα-
θήσει ἐπὶ τῶν θρόνων φιλόχριστοι καὶ φιλόανθρωποι Ἡγεμό-
νες, πατρικῶς κυβερνῶντες διὰ τῆς εὐνομίας τοὺς πιστοὺς
εἰς τοὺς νόμους καὶ εἰς τὰς ἀρχὰς πολίτας, — ὅτε καταργή-
σωσιν οὗτοι τοὺς κεφαλικούς φόρους, τὰς ἀσιατικὰς ἐξορίας!
καὶ παύσωσιν ἀπὸ τὴν τυποκτονίαν! — τότε θέλου παύ-
σει — ἡ καταδυναστεία ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους, καὶ ἐκ τοῦ ἑτέ-
ρου αἱ ἐπαναστάσεις, ὅτε οἱ Βασιλεῖς — δὲν ἀθετώσιν ὅ-
σα ὑπεσχέθησαν δημοσίως ἢ ὑπόσχομαι κατ' ἰδίαν καὶ
δὲν διατέμωσι τὴν ἐθνικὴν γῆν εἰς ἀνθρωπίσκους *τε-
λύδας*, καὶ ξένους τῶν ἀγῶνων καὶ τῶν θυσιῶν!!! —
τότε λέγω, ἡ ἀγάπη τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν Θεόν, καὶ πρὸς
τὸν ἄνθρωπον, διαχομένη ἀπὸ τὸν Θρόνον, εἰς ὅλην τὴν
ἐπικράτειαν καὶ πυκνωμένη θέλει ἐπιστρέφει μετ' εὐλογίας
διὰ τὴν στέψη μὲ τῆς ἀμαράντου εὐκλείας τὸν Στέφανον τὸν
ἐπὶ θρόνου καθήμενον! »

Ταῦτα κηρύττων ὁ ἱεροφάντης τῆς ἀρετῆς Σωκράτης! —
οἱ Σοφισταί, οἱ Κόλακες, οἱ Νεήλυδες, οἱ Κηφῆνες, οἱ Φανα-
ριῶται, οἱ Παυαρέζοι, ἡ φαρμασώγειος Συμμορία (α), καὶ

(α) Ἐνταῦθα μ' ἔδωκε ὁ Κ. Τζῆνος μᾶς ἕκαμε τὴν τρομερὰν κατάχρῃ
τῆς 13 Ἰουνίου Ε. Ε. πρὸ τῆς Δημοσιεύσεως τοῦ φύλλου μας, καὶ μᾶς ἐξημέ-
ωσε ἐπέκεινα τῶν 1,000, ὧν Δραχμῶν. — μ' ἔλα ταῦτα χρεωσούμεν νὰ ἀπο-
δώσωμεν λόγῳ δικαιοσύνης, οὐχὶ εἰς τὸν Ἄνδρα! διότι δὲν ἔχομεν τὰς σχέ-
σεις του, ἀλλ' εἰς τὴν τῶν πράξεών του, αἰτίνας χαρακτηρίζουσι τὴν ἀμερολη-
ψίαν, τὸν Πατριωτισμὸν, καὶ τὴν πρὸς τὸν Θεόν ἀφοσίωσίν του τοὺς δικαίους
ἐπαίνους!

Ἔβναι ἀληθές ὅτι ἄμα ἔλαθεν ὁ Κ. Τζῆνος τὴν Διοικητικὴν ἐπιτήρησιν ἢ

θέλοντες νὰ ἀποκαταστήσωσι τὸν ἄνθρωπον πάντῃ ἄθρησκον, ἄθεον, ἀσεβῆ καὶ κακοδαίμονα, ἐδίδασκον τὴν εἰδωλολατρείαν] τουτέστι τὴν πολυθρησκίαν καὶ δι' αὐτῆς τὴν μικτογαμίαν, — καὶ οὕτω ἐξ σκόνισαν τὰ βέλη τῆς Σοφιστικῆς τῶν ἀλχηζονείας, κατὰ τῆς Σωκρατικῆς φιλοσοφίας καὶ κατὰ τῆς ἀληθοῦς καὶ ἀμώμου θρησκείας, — ἦτις μόνῃ ἡδύνατο νὰ ἀποκαταστήσῃ τὸν ἄνθρωπον, ἀληθῶς εὐδαίμονα, βέλτιστον καὶ μακάριον, — καὶ ἐπροσδιώρισαν τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ δίκαιον κατ' ἀρέσκειαν λέγοντες « νόμῳ καλόν, » νόμῳ κακόν », — ὁ δὲ Ἀββᾶς Ψευδόκλητος καὶ Συντροφία, ὁ καὶ ὑποβολεὺς τῆς αἰσχρᾶς Μελίσης καὶ τινῶν ἄλλων αἰσχροτέρων φύλλων, προσαρμύττουσι τὸν νόμον αὐτὸν, οὐχὶ κατὰ τοὺς αἰδίους αὐτοῦ χαρακτήρας, ἀλλὰ κατὰ τοὺς κανόνας τῆς Λουθηροκαλθινικῆς Βίβλου! τουτέστι « νόμῳ καλόν, νόμῳ χαλεπὸν », γνωμοδοτοῦντες καὶ προ-

Φαρμακόνειος Συμμορία καὶ τινες ἄλλαι μάστιγες τοῦ ταραναῆ, ἐπεριωρίσθησαν τρόπον τινὰ εἰς τὴν θέσιν των καὶ εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ ιδιώτου, — διότι πρὸ τῆς ἐνεδρείας αὐτοῦ, τίς τῶν κληρικῶν μας, ἐκ τοῦ ἐλαχίστου μέχρι τοῦ ἀνωτέρου ἐδύνατο νὰ διέβῃ ἀνεξέυβριτος; τίς τῶν Ἄνδρῶν τοῦ ἀγῶνος! τοὺς ὁποίους ἐχρεώζουσι οἱ νεήλυδες νὰ σέβωνται; ἢ ποιοὶ τῶν τιμίων καὶ εὐησυχῶν πολιτῶν ἀπέφυγον τὴν κατάκρισιν; ποῖα βιβλῖος τῆς Παναμάμου ἡμῶν ἐκκλησίας δὲν παρεσύρθη ὡς κατάδικος! εἰς τὰ καφενεῖα καὶ εἰς τὰς ἀγνιάς καὶ τριώδους ἐξελεγχομένη ὡς μυθιστορική καὶ κακόδοξος; — τοῦ δράματος τούτου ἡμεῖς αὐτοὶ εἴμεθα μάρτυρες, καὶ τόσο ἄλλοι ἡμεῖς εἶδαμεν τὸν Σ. Κρίνον Φαρμακοπώλην περιφερόμενον μὲ διάφορα βιβλία ἀναγινώσκοντα αὐτὰ εἰς τὰ καφενεῖα καὶ χλευάζοντα! καὶ ἂν ψευδόμεθα ἅς τὸ ἀναιρέση. — ποῖα ἄλλα δὲν κατεργάσθησαν κατὰ τῶν Ἱερῶν μυζηριῶν τῆς Ἐκκλησίας μας; ἀλλὰ φεῦ! καὶ ποῖον πρῶτον νὰ ἐνθυμηθῆ τις καὶ νὰ σημειώσῃ; τὸ Βάπτισμα τῶν Ἀλλοτρῶν, τὴν σάτυρσιν ἢ κάρφι τῶν ἁγίων εἰκόνων; τὰς νυκτερινὰς ἱεραουργίας κατὰ τὴν ἐδομάδα τῶν παθῶν εἰς τὸ Φαρμακοπαλεῖον τοῦ Κ. . . ἢ τὰ φοσφορικά πειράματα κατὰ τὸ ἐσπέρας τοῦ Μ. Σαβ. ἐξελέγχοντες ἀσεβῶς! μὲ φωνὴν ἱερόσυλον καὶ δυσεβῆ τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἁγίου φωτός;

τρέποντες μὲ τοὺς πλέον φιλοπονήρους λόγους τὴν ἱεράν Σύνοδον τοῦ Κράτους! νὰ γνωμοδοτήσῃ ἢ νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τοῦ πλέον αἰσχροτέρου καὶ κακοθησετέρου ἀντικειμένου. περὶ μικτογαμικοῦ νόμου! μεταξύ Λυτικῶν τε καὶ Ανατολικῶν! πράξεις ἐξωλέστατος καὶ Σατανικῆς, — καὶ δυνάμενη νὰ εἶπω οὕτω εἰς τὸ νὰ διαφθείσῃ τὴν θρησκείαν μας, — νὰ μᾶς ἀποκαταστήσῃ τὸ ἐξουθενώμα τοῦ Κόσμου, καὶ νὰ βεβηλώσῃ ὀλοσχερῶς τὴν κοινωνίαν μας, — καὶ νὰ εἰσαγάγῃ νέον σκάνδαλον ἐπ' αὐτῆς, — καὶ νέας ἔριδας, — ὡς νὰ μὴν τὴν ἐφθάναν τὰ τόσα καὶ τόσα δεινὰ τῆς! — ὡς νὰ μὴν τὴν ἐφθάνεν ὁ διαχυθεὶς αἰρετικὸς ῥύπος, τὸν ὁποῖον διέχυσε εἰς αὐτὴν ἡ Φαρμασώτειος Θρησκευτικὴ Ἔρις! — ἡ βλάστησις αὐτοῦ βιογραφία! ἢ μάλλον εἰπεῖν ἀπόβροια τῆς κατ' ἐπιστάσιαν τῆς Ὀμοιοσοφολογιότητος του! μεταφρασθείσης εἰλικρινῶς καὶ εὐσυνειδήτως, Λουθηροκαλθινικῆς Βίβλου! — ὡς νὰ μὴν τὴν ἐφθάναν λέγω ἐκ τοῦ ἐνὸς αἰ κατασπαράξεις τῶν διασκορπισθέντων, ἔνθα καὶ ἔνθα λαοπλάνων ἱεραποστόλων, — ἐκ τοῦ ἑτέρου ἢ οἰκτρά μᾶστιξ τοῦ προσηλυτισμοῦ! — καὶ ἐκ τοῦ ἄλλου ἢ τὸσον ἄλλοτε, καὶ ἐπ' αὐτῆς ἀκόμη τῆς Ὀθωμανικῆς καταδυναστείας φωτοφόρου ὀρίζοντός τῆς ζυφοδεστάτη κατασκήσις, διὰ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοσούτων καὶ τηλικούτων ἀλλοθρησκῶν Ἐκκλησιῶν!!! — ἐνῶ οἱ Ἕλληνες μ' ὀλονότι ἔχουσεν ἅς τις ἰδρώτας αἵματός, διὰ τὴν ἀληθῆ ἐλευθερίαν τῆς θρησκείας Του, δὲν ἡδυνήθησαν νὰ οἰκοδομήσωσιν εὐδένα Ναὸν εἰς τὴν Πρωτεύουσαν: διὰ νὰ δέχωνται εἰς τὰς ἐπισήμους ἡμέρας καὶ τελετὰς τὸν Βασιλέα των, — ἀλλὰ λειτουργοῦνται καὶ Ζητοκραυγᾶζον ὑπὲρ τοῦ φιλολάου

Βασιλέως των! εἰς τὰ χαλάσματα τῶν Ἀθηνῶν,— ἔνθα πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως ἐλαλοῦσαν τὰ αἰμοχαρῆ ὄρνεα! ἦτοι οἱ *Χουχουβάγαις!!!*

Ἀλλὰ τὸ φρικωδέστερον πάντων, τὸ ὁποῖον παρατηρεῖ τις μὲ θλίψιν του εἶναι ἡ ἐσχάτη ἀναίδεια τὴν ὁποίαν λαμβάνουσι ὡς προσωπεῖον τινὲς παρουσιαζόμενοι εἰς τὸ κοινόν, ἀναισχύντως καὶ χωρὶς τύψιν τῆς Συνειδήσεως των, ζητοῦντες ἀντὶ φωτός, νὰ εἰσάξωσι σκότος καὶ πῦρ, εἰς τὴν ἀναφαινομένην κοινωνίαν μας,— ὥστε ὑποχρεούμενοι ἀπὸ τὰς χριστιανικὰς των ἀρχὰς δὲν ἐδυσκολεύθησαν νὰ εἴπωσι, νὰ γράψωσι καὶ νὰ λέγωσι, ὅτι τοιοῦτους νόμους Μικτογαμικούς (οἷους ἀπαιτοῦσιν αὐτοὶ) ἔχει καὶ ἡ ὀμόβρησκός μας *Ρωσσία!* καὶ ὅτι κατὰ τούτους πρέπει νὰ ἀποφασίσῃ καὶ ἡ ἱερὰ ἡμῶν Σύνοδος.— ἐνῶ ἄλλως, ἄλλοτε τὸ ὄνομα «*Ρώσσοις*» ἐφαίνετο ἀποφράς καὶ παλαμναῖον εἰς αὐτοὺς.— ἰδοὺ τί κατεργάζεται ἡ φανατικὴ Αἴτην! ὥστε καὶ τὴν *Φρησκείαν* τῶν εὐσεβῶν *Ρώσσω*ν διαβάλλει, ὡς δῆθεν σύμφωνον μὲ τοὺς αἰρετικούς λόγους τῆς καὶ μὲ τὰ κακόδοξα φρονηματα τῆς! καὶ τὴν ἰδικὴν τῆς (ἂν προσθεύῃ τί ἱερὸν αὐτῆς) φανερά φανερά ἐπιβουλεύεται!— ἰδοὺ τί κατεργάζεται ἡ καταχθόνιος καπηλία τινῶν οἷτινες ἀφ' ἑνὸς καπηλευόμενοι τὸ ὄνομα *Συνταγματικός!* μᾶς κηρύττουσι τὰς *Συνταγματικὰς* των ἀρχὰς.— ἀφ' ἐτέρου προδίδουσι τὸν σκοπὸν τῆς καπηλίας των, διὰ τῶν ἰδίων των ἐπιχειρημάτων!— καὶ συνάμα καταστρέφουσι τὸ μέγα οἰκοδόμημα τῆς Σοφιστικῆς των βρωφιδίας! δίδοντες μας νὰ καταβάλομεν ὅτι ἄλλο ἐστὶ τὸ *προκειμενον* καὶ ἄλλο τὸ *ἀντικείμενον!* διότι τίς εἶναι ὁ ἀλη-

θῆς *Συνταγματικός*; ὁ Σεβόμενος τοὺς νόμους καὶ τὰ ἔθιμα τῆς Πατρίδος Του!— ποῖα εἶναι τὰ ἔθιμα καὶ οἱ νόμοι τῆς πατρίδος; ὁ δεσμὸς τῆς *Φρησκείας*.— ὑπὸ τὴν *Σημαίαν* τῆς ὁποίας ἠλευθέρωσαν οἱ Ἕλληνες τὴν Πατρίδα των.— πρὸς τί συμφέρει λοιπὸν τοῖς Ἕλλησιν ὁ Συγγενικός δεσμὸς, μετὰ τῶν ἀλλοφρήσκων! δὲν εἶναι καλῆτερα νὰ ἡμεθεα συνδεδεμένοι μὲ τὴν *Φρησκείαν* μας, παρὰ μὲ τὴν κακοδοξίαν τῶν *δυτικῶν!* οἷτινες ἐπιβουλεύονται φανερά φανερά τὴν *Φρησκείαν* μας; διότι τί σημαίνει ἡ συντριβὴ τῶν Ἀγίων εἰκόνων μας εἰς αὐτὴν τὴν πρωτεύουσαν παρὰ τινων Π.Γ... δοθέντων εἰς τὴν πυράν; Τί οἱ χλευασμοὶ καὶ αἱ ὕβρεις!... τί ἡ διάδοσις τῶν βιβλίων; τί ἡ ἐγκαθίδρυσις τοσοῦτων καὶ τηληκούτων ἐκκλησιῶν; τί αἱ κινήσεις ἀπάνω κάτω τῶν Ἱεραποστόλων καὶ αἱ προσβεῖαι αὐτῶν; τί ἄλλο σημαίνουσι, τὰ τόσα καὶ τόσα ἄλλα; ; ; ;

Ἢ μήπως δὲν εἶναι Ἕλληνες διὰ νὰ συζευχῶσι τὰς Ἑλληνίδας, καὶ Ἑλληνίδες τοὺς Ἕλληνας; ἀλλὰ μᾶς ἐχρειάσθη ἡ Λουθηροκαλθίνειος διδαχὴ τῆς δεῖνα... Ἐφημερίδος, διὰ νὰ συνδέσωμεν δεσμοὺς συγγενικούς μὲ τοὺς Κυρίους Παυαρέζους, ἐνῶ ἐλπίζωμεν ἡμέραν παρημέραν ν' ἀποσυρθῶσιν ἀπὸ τὴν πολιτείαν μας;— πρὸς τί ἡ κατὰ πρόσχημα πρότασις ἐνταῦθα τῆς *Ρωσσικῆς* δῆθεν *ἐθιμοταξίας*, (α) καὶ

(α) Ἐνταῦθα δὲν νὰ μὴ ἤθελε μείνει ἡ ἀλήθεια ἐν τῷ σκότει, χρεωσούμεν νὰ δάσωμεν φῶς, εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ φωτισθῶσι, περὶ τῆς *Ρωσσικῆς* (ἂν πρέπῃ νὰ εἴπω οὕτω) *ἐθιμοταξίας*.

Ποτὲ ἡ *Ρωσσικὴ* Κυβέρνησις δὲν ἔφρασεν εἰς τὴν παραρροσύνην, νὰ καθιερώσῃ *Μικτογαμικούς* Νόμους!— Ἄλλ' οὔτε ἐσυγγόρησε τὴν κατάχρησιν τῶν *Κλεφτογαμιῶν* ὡς ἀκολουθοῦσι συνεχῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀτιμωρητὶ, ἀπεναντίας μάλις καὶ ἀπὸ τὴν μὲν, καὶ ἀπὸ τὴν δε, ἐπρό-

ἂν ἐτέθη ἐξ ἀγνοίας, καὶ ὅχι μὲ πνεῦμα Σοφιστικόν καὶ πα-
νούργον (ὅπερ δὲν ἐλπίζομεν) — ἐρωτῶμεν, ἡμεῖς διεδέ-
χθημεν τὴν θρησκείαν ἀπὸ τοὺς Ῥώσους, ἢ οἱ Ῥώσοι ἀπὸ
ἡμᾶς; ἀλλ' ἔστω, — ὑποθέτω εἰς μίαν στιγμὴν τὸ ἐναν-
τίον. δηλ. ὅτι ἡμεῖς ἐλάβομεν τὴν θρησκείαν ἀπὸ τοὺς Ῥώ-
σους, — καὶ ὅχι οἱ Ῥώσοι ἀπὸ ἡμᾶς, — διὰ τοῦτο καὶ πρέ-
πει ν' ἀκολουθῶμεν τυφλοῖς ὄμμασιν αὐτοῦς, χωρὶς νὰ συμ-
βουλευθῶμεν τοὺς πανφαεῖς Ἀστέρας τῆς Ἐκκλησίας μας,
Ἀθανασίους, Γρηγορίου, Βασιλείους, Χρυσοστόμους, Λύγου-
ζίνους, Ἰερωνόμους καὶ, προσέτι τοὺς νεωτέρους εὐσεβεῖς δι-
δασκάλους ὡς οὖν Εὐγένιον, Θεοτόκην, Σαμουήλ, Μελέτιον,
Γρηγόριον, καὶ τόσους ἄλλους οἵτινες εἶναι ἡ σκαρφατάτη καὶ
δεινотάτη τῆς ἀληθείας ἐπικύρωσις!

Ὅστε κατὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἀθεοτατικῆς Συμμορίας,
ἂν οἱ Ῥώσοι γενοῦν σήμερον Μωαμεθάνοι, ἡμεῖς πρέπει νὰ

φυλάχθῃ, — καὶ τὴν μὲν τελευταίαν ἦτις ἠδύνατο νὰ κατασφύρη βίβληδον τὰ
θέμελα τῆς θρησκείας τῆς, καὶ δι' αὐτῆς τοῦ πολιτικοῦ τῆς οἰκο-
δομήματος, ἐράνη πάντοτε, εἰς μὲν τοὺς ἀπειθοῦντας ὁ αὐστηρότατος Δικαστῆς,
εἰς δὲ τοὺς ἀγνοοῦντας καὶ ἀπεπληρημένους, ὁ συμπαθὲς διδάσκαλος,
καὶ πνευματικὸς Πατήρ!

Εἶναι περιττὸν νομίζω, νὰ ἐθέλωμεν γεωγραφικῶς τὴν ἐκτασὴν τῆς Ρωσ-
σιακῆς Αὐτοκρατορίας, — τὴν ἀνθρωποπληθίαν αὐτῆς, — τὰ διάφορα Γένη, ἐκ
τῶν ὁποίων κατοικεῖται, — (μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶναι καὶ εἰδωλόλατραι) τὴν
διαίρειν ἰῶν ἐπαρχιῶν τῆς, — τὰς ἀπὸ καιρῶν εἰς καιρὸν κατακτῆταις τῆς,
καὶ τόσα ἄλλα ἅτινα δικαιολογοῦσιν ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τῆς Μικτογα-
μίας, τὸ ὁ ὅσον ἐλήθη μέτρον.

Ἄρ' οὐ ἢ Μ. Αἰκατερίνα καὶ οἱ μεταγενέστεροι αὐτῆς Αὐτοκράτορες ὑπὸ τὴν
σημαίαν τοῦ Χριστοῦ, κτετύνθησαν τὰς θύρας τοσούτων ἀγρίων Ἐπαρ-
χιῶν, περιεργουρήσαν αὐτὰς ἀπὸ σφατῶν τοῦ Ὁρθοδόξου Δόγματος, — διὰ
τὸν λόγον ὅτι ὑποπεινούντο τὴν ἔκρηξιν τῶν ἐπαρχιασέων, ὡς τοῦτο ἐνδέχε-
ται πάντοτε, — καὶ διότι τὸ εἶδος τῶν ἦτο καὶ εἶναι εὐρὸν διὰ νὰ ἐνισχύσῃ
καὶ νὰ μεγαλύνῃ, ἔτι μᾶλλον τὴν πολιτικὴν των δόξαν! — με ἄλλας λέξεις διὰ

γενῶμεν Ἰουδαῖοι, — ἄπαγε τῆς βλασφημίας! ὠραῖος συλ-
λογισμὸς! ὠραῖα χρίσις!

Ἄλλ' ἀντὶ τοῦ νόμου τούτου, — πῶς ἢ δυσκολία νὰ μὴ
καθιερωθῇ νόμος, ὅς τις νὰ περιορίζῃ αὐστηρῶς τὰς λαθραιο-
γαμίας καὶ νὰ καταδιώκῃ τὰ ὄργανα αὐτῶν, — ὅ ἐστὶ
τοὺς ἰεραποστόλους; — ἡμεῖς λέγω, τὸ πρώτιστον ἀντικεί-
μενον δι' οὗ ἐπαναστατήσαμεν κατὰ τοῦ τυράννου, ἦτο ἡ ἀνε-
ξαρτησία τῆς θρησκείας μας διὰ τῆς ὁποίας καὶ ἠνοίχθη-
σαν τόσαι χιλιάδες τάφοι, — καὶ τώρα τίς μᾶς βιάζει νὰ μὴ
διατηρήσωμεν αὐτὴν διὰ νόμων Ποινικῶν; — ἢ ποῖος κίν-
δυνος ὑπάρχει, ἂν εἴπωμεν εἰς πάντα ἀλοεθνή — φύγε ἀπὸ
τὸ ἔθνος μας, « ἀφ' οὗ μᾶς ἐπιβουλεύσαι παρτοιοτρόπως
τὴν θρησκείαν μας; »

νὰ περιεῖλωσι τὴν βαρβαρότητα τῶν κατακτισθέντων ἀγρίων Ἐπαρχιῶν, καὶ
διὰ νὰ κατακτῆται τὰς γεινναζομένης Ἐπαρχίας, παρέβλεψεν κατὰ παρά-
λησιν πολλῶν τῶν ἐυτέλει τὴν Μικτογαμίαν, χωρὶς ποτὴ ἢ ἱερὰ Σύνοδος νὰ
ἐνδόξῃ εἰς νόμον γραπτὸν, ἀλλ' ἀπήτησε ὅτι οἱ καρποὶ τῶν τοιούτων Γάμων
νὰ ὑπάγουνται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν, ὅπερ καὶ ἐγένετο
καὶ ἀκολουθεῖ μέχρι τῆς σήμερον αὐτὰ ταῦτα δύναται νὰ συνομολογήσῃ
μὲ ἡμᾶς καὶ πάντες οἱ ἐκ τῶν μερῶν ἐλευθέρων εἰδήμονες.

Καὶ βέβαια, ἂν ἢ Ῥωστικῆ Κυβ. ἤθελε καθιερώσει τοιοῦτον καταχθόνιον νό-
μον, πῶς ἤθελε δυνθῆ νὰ διατηρήτῃ τὸ Περικλεῖς Σκάφος τῆς
Αὐτοκρατορίας τῆς; πῶς τὴν ἄμωμον καὶ ἀμόλυτον
ἐκπαντὸς αἰρετικοῦ γεννημάτων τῆς θρησκείας τῆς; πῶς
τὴν πολιτικὴν τῆς δόξαν; πῶς λέγω ἤθελε διατηρηθῆσαι ταῦτα,
ἀπὸ τὰς ἀλλεπαλλήλους Πολ. τρικυμίας! καὶ ἐκρίξεις πολέμιων, οἵτινες μᾶς
διδάσκει ἢ ἀλλάνθαστος Ἱστορία ὅτι γεννῶνται ὡσεπιτοποῦ διὰ τῶν θρησκευ-
τικῶν ἐριστῶν καὶ αἰρέσεων! — πῶς ἐπὶ τίλους ἤθελε δυνθῆ νὰ φέρῃ τόσα
Μιλοῦνικα λάκκον εἰς τὸ ἱερὸν ἡμῶν βάπτυσμα! — διότι τότε δὲν ἤθελε ὑπάρ-
χει κἄμμια διαφορά, κἄνενας θρησκευτικὸς ζήλος, κἄμμια ἐθνικὴ φιλοτιμί-
α, κἄνενας ἠθικὸς σύνδεσμος. ὅτε λέγω, ἢ ἱερὰ Σύνοδος ἤθελε καθιερώσει τοιαύτην
ἔρχην, καὶ τοιοῦτον νόμον!

Ἡ Γενική Διεύθυνσις τῶν ταχυδρομίων.

Ὅστις καταχρᾶται τὰ χρέη τῆς ὑπηρεσίας του εἴτε πολιτικῶς, εἴτε Στρατιωτικῶς, εἴτε Κληρικῶς, εἴτε, εἴτε, εἴτε οἰασθῆποτε τάξεως καὶ ἂν ἦναι, δὲν εἶναι, παρὰ αὐτόχρημα Προδότης τῶν ἰερωτέρων δικαιωμάτων τῆς κοινωνίας.

Ὁ Θεόδωρος Λεονάρδου, ὁ καὶ ὑποδιευθυντὴς τῆς Γεν. διευθ. τῶν Ταχυδ. παραβλέπων τὰ χρέη του, ἢ μᾶλλον ἀθετῶν αὐτὰ ἐκ προθέσεως, ἐκτραχηλίζεται κατακεφαλῆς εἰς τὰ πλέον φρικώδη καὶ τολμηρὰ ἀδικήματα.

Ὁ νέος οὗτος τυποκτόνος, σφετερισθεὶς δικαστικὴν ἐξουσίαν, μᾶς κατέσχε 40. περίπου φύλλα τῆς Σάλπιγγος ἐκ τῶν ὁποίων μάλιστα ἠδυνήθημεν νὰ λυτρώσωμεν 7. ἀπὸ τοὺς ὄνυχάς του.

Ἴδου ἀκριβῆς ὑπηρετῆς τῶν καθηκόντων του! Ἴδου ποῖοι εἰσὶν οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Κ. Θεοχάρη! καὶ Ἴδου ποῖας καταχθονίους μᾶστιγας ἐκυοφόρησεν ἡ... καὶ Ἴδου ὁποῖους ἀνδρας ἐμόρφωσεν τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον τοῦ Κυρίου Κ. Θ. Κ. εἰς τὰ Σχολεῖα τῶν Κορφῶν καὶ ἀλλαχοῦ.

Ἀλλὰ ἐκτὸς τούτων ἀπάντων, ἔρωτῶμεν τὸν Κ. Θεοχάρη, ποῦ; καὶ εἰς ποῖον μέρος τοῦ κόσμου γίνονται τοιούτου εἶδου; καταχρήσεις!; ποῖαν ἀσφάλειαν δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν, ὡς ἐκ τῆς ἐξαισίου διαγωγῆς τοῦ ὑπαλλήλου τούτου - ; ἢ τίς θὰ μᾶς εἴπῃ ἐπὶ τέλους, ὅτι ἀροῦ ἐφάνη καταχραστής εἰς τὸ σύγγραμμά μας! ἀπὸ τὸ ὁποῖον δὲν εἶχε κάμμιαν ἀδράν ὠφέλειαν! διότι τὸ Ταχυδρομικὸν δικαίωμα ἡμῶν καὶ ἡ ἀξία τῶν 40. φύλ. τοῦ Συγγραμματος μᾶς μάλιστα ἀναβαίνει εἰς Δραχ. σχεδὸν 50. καὶ τὸ ὁποῖον βέβαια, ὡς λαθραῖον δὲν ἠδύνατο νὰ προστεθῇ εἰς τὸ Β. Γεν. Ταμεῖον· τίς θὰ μᾶς εἴπῃ, λέγω, ὅτι δὲν θὰ φανῇ τοιούτου, καὶ πλέον ἀσυνείδητος καὶ εἰς τὰ γράμματά μας; — Ἀγκαλὰ ἡ περίστασις αὕτη μᾶς ἐνθυμίζει τὴν καταβρόχισιν τῶν τοσοῦτων γραμμάτων μας, καὶ μᾶς δίδει νὰ καταλά-

θώμεν, πῶς καὶ τοῦ καταβροχθήσαν; αὕτη ἡ ἴδια μᾶς διαβεβαιεῖ, ὅτι δὲν θὰ λάβωμεν πλέον γράμμα ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ Κ. Λεονάρδου. — Ἄλλ' ἔωσπότε καὶ διατὶ νὰ καταπαράττεται τοιοῦτωτρόπως ἡ κοινωνία ἀπὸ τοὺς ὑπαλλήλους σου Κ. Θεοχάρη! ἔως πότε αἱ τοιαῦται αὐθαιρέσιαι καὶ καταχρήσεις. . . .;

Βασιλεῦ! στρέψον τὸ ὄμμασ σου καὶ ἴδε, διότι πάσχει πολυειδῶς ἡ κοινωνία!!!

Πρόγραμμα Πανεπιστημίου, καὶ ὁ Φαρμακίδης!

Κατ' αὐτὰς ἐφάνη τὸ πρόγραμμα τοῦ ἐν Ἀθήναις Ὁθωνος Πανεπιστημίου, καὶ παρατηρεῖται ὅτι μεταξὺ τῶν ἄλλων καθηγητῶν δὲν ἐμπεριέχεται εἰς αὐτὸ καὶ ὁ Κ. Φαρμακίδης ὡς Καθηγ. τῆς Φιλολογίας.

Ἐνταῦθα παραλείπομεν τοῦ νὰ ἐξετάσωμεν, ἂν ὁ πρῶν γραμ. Κ. Γλαράκης, πρεπόντως ἐδιόρισεν αὐτὸν, ὡς καθηγητὴν τῆς Φιλολογίας ἢ ὄχι — διότι ἐκεῖνος ἴσως δὲν ἐγνώριζε καλὰ καλὰ ἔως ποῦ ἐκτείνεται ἡ ἐπιστήμη τοῦ Ἀββᾶ Φαρμακίδου, — ἀλλ' ἐρωτῶμεν τὸν διάδοχον αὐτοῦ Κ. Θεοχάρη, ὅστις ἤκουσε καὶ ἀνέγνωσε τὴν ἀπολογίαν τοῦ Κ. Φ. «ὅτι καθὸ Θεολόγος ἀριστος! δὲν δύναται νὰ ἦναι καὶ φιλολόγος...» καὶ ὅτι ἡ ἐκλογή τοῦ Κ. Γλαράκη, θεωρεῖται εἰς αὐτὸν καὶ ὑποπτος καὶ ἀπρεπής. — Ναι, συμφωνοῦμεν καὶ ἡμεῖς μὲ τὸν Κ. Φ. ὅτι ἡ ἐκλογή τοῦ Κ. Γλαράκη ὡς πρὸς τὸν διορισμὸν αὐτοῦ εἰς τὴν ἑδραν τῆς φιλολογίας, καθίσταται καὶ ὑποπτος καὶ ἀπρεπής. — καὶ δικαίως πρέπει νὰ συγκρανώσωμεν καὶ ἡμεῖς μετὰ τῶν φίλων τοῦ Κ. Φαρμακίδου, ἢ καὶ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου, ὅτι ὁ Κ. Γλαράκης, εἶναι καὶ φωτισθεὶς, καὶ πατριωτής!

Ἀπρεπὲς, δὲ διότι ἀντὶ νὰ πληρωσῆται ἡ ἑδρα τοῦ Πανεπιστημίου μὲ τὸν ἐπιστημονικώτατον Θ. Καίτην, μὲ τὸν

σοφώτατον Μιχαήλ Σχινᾶν, καὶ μὲ τὸν πολυμαθέστατον καὶ δεινὸν Γεώργιον Ἀθανασίου, διὰ τὰ μορφώσωσιν ἄνδρας μὲ ἠθικὴν ἀρετὴν καὶ γενναῖα αἰσθήματα, τὰς ἐπλήρωσε. . . . καὶ τελευταῖον μὲ τὸν ἀμαθῆ καὶ Φρασυγράφον Φαρμακίδην, διὰ τὰ ἀποδεκατῶν καὶ οὗτος τὸ πτωχὸν μας Ταμεῖον μὲ τὰς 300. κατὰ μῆνα χωρὶς τὰ παραδίδῃ μάθημα καὶ χωρὶς τὰ ἦναι ἐγκρατῆς τῆς Φιλολογίας! τί ὠραῖος διορισμός!

Ἄλλ' ἐρωτῶμεν τὸν δεινὸν Θεολόγον Κ. Φ. . . μὲ τὴν *λουθηροπρεπτεσταντινῆν* εὐσυνειδισίαν πληρῶνεται τὰς 300. χωρὶς τὰ ἐργάζεται, ἢ μὲ τὴν Ἀνατολικὴν—ἂν μὲ τὴν πρώτην χρεωστεῖ πλὴς τις τὰ κηρύξῃ ἀφόβως καὶ δημοσίως τὸ Δόγμα ὁποῦ πρεσβεύει, —ζῶμεν εἰς γῆν ἐλευθέραν καὶ ὑπὸ νόμου εὐσεβεῖς· οὐδένα· φόβος ὑπάρχει, οὐδέμια κατηγορία γίνεται, —μάλιστα ποτὲ καὶ εἰς αὐτὸ τὸ Βυζάντιον, Ἀρχιερεὺς τις ὅταν ἐμελλε τὰ μεταβῆ εἰς τὸν ἄδην ἐζήτησε τοὺς Ῥαββίους τὰ τὸν ἐνταφιάσωσιν, εἴτε διότι ἦτον Ἑβραῖος, εἴτε διότι ἐφρόνει τὴν Ἰουδαϊκὴν Φρησκείαν ὡς ἀληθῆ, καθὼς καὶ τινες ὄρθ. τὴν Καθβινικὴν. — ἂν τὴν δευτέραν τὸ Εὐαγγέλιον λέγει » ἀργὸς μὴ ἐσθιέτω.»

Ὑποπτον δὲ διότι ὁ Κ. Φαρμακίδης ὡς ἐπιστατήσας ἄλλοτε, εἰς τὴν μετάφρασιν τῆς *Λουθηροκαθβινικῆς* βίβλου, ἥτις κατατρέφει ριζηδὸν τὰ Σήμεθλα τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, δὲν δύναται τὰ χαίρει τὰ πιστὰ τοῦ κοινοῦ! — οὔτε ὡς καθηγητῆς τῆς Φιλολογίας, οὔτε ὡς Γραμ. παρὰ τῆ Ἱερᾶ Συνόδου, — οὔτε ὡς καθηγητῆς τῆς Θεολογίας. καὶ — α.) διότι διὰ τῆς λεγομένης ἀπολογίας του ὁμολογεῖ τὴν ἀνηκανοτητάτου, — β.) διότι ἐξελέγχονται διὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ βιογραφίας τὰ σεβαστὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ἅπας ὁ ἱερός ἡμῶν κλῆρος καὶ, — γ.) διότι ἡ *λουθηροκαθβινικὴ* βίβλος ἥτις μετεφράσθη διὰ τῆς *Συνηγορίας* αὐτοῦ! θεωρεῖται ἀπ' ὅλον τὸ Χριστιανικὸν πλήρωμα τοῦ Ἀνατολικοῦ δόγματος, ὡς αἰρετικὴ καὶ κακόβουλος!

Ἄλλ' ἐκτὸς τούτων ἀπάντων, ἐρωτῶμεν ἂν πρέπητ' ἀ χρηρεὺς ὁ ὑψηλότερος οὗτος Κλάδος τῆς φιλολογίας καὶ τὰ στερεῖται ἢ νεολαία τὸ ἀναγκαιότερον τῆς ἐπιστήμης μάθημα! ἢ τί θὰ εἴπῃ πανεπιστήμιον ὅταν δὲν διδάσκεται εἰς αὐτὸ φιλολογία; — Καὶ τῶντι ἢ περίστασις αὕτη μᾶς παρασάειν τὰ πράγματα μὲ τὴν ὅσον τὸ δυνατόν ζωροδεστάτην κατάστασιν! ἐδῶ βλέπομεν τὸν Κ. Φαρμακίδην Καθηγ. τῆς φιλολογίας, φιλολογοῦντα καὶ ῥητορευόντα εἰς τὰς ἐφημερίδας! καὶ γράφοντα καὶ δημοσιεύοντα τὴν βιογραφίαν του! — ἐκεῖ τὴν φιλολογικὴν ἔδραν τοῦ Πανεπιστημίου ἐρημον, καὶ τοὺς φοιτητὰς κλέοντας καὶ Φρηνοῦντας, διὰ τὴν ἐπὶ ματαίῳ καταναλώσιν τοῦ πολυτίμου καιροῦ των, — ἐκτείνοντες τὸ βλέμμα μας παραιτέρω βλέπομεν τὸν ὑπομάρτυ ἐπὶ τῆς ὑψηλῆς ἔδρας καθήμενον, πληρῶνοντα τὰς 300 καὶ μὴ ἐξετάζοντα ἂν ὁ μισθοῦμενος ἐκτελῇ τὰ χρεῖα τῆς ὑπηρεσίας του, ἢ ὄχι! — ἀλλ' ἄρα γε ταῦτα εἶναι μόνον τὰ χρεῖα του;

Ἡ κατὰ τοῦ Συντ. τῆς Σάλπιγγος ἐπιβουλὴ, ἥτοι ἔλεγχος τοῦ Φανατισμοῦ.

Ὁ Εὐρωπαϊκὸς Ἑραμιστῆς καὶ ὁ Τοξότης, ὁ πρῶτος μέτριος καὶ ἐπιτηδειότερος εἰς τὰς προσβολὰς του, — ὁ δεύτερος αὐθαδέστερος, κακοηθέστερος, ἀναισχυντότερος, καὶ πάντῃ ἀνεπιτηδεῖς, ἔλαβεν ὡς θέμα τὰς καθ' ἡμῶν σατυρίας καὶ ἄλλας λιβελλοεκφράσεις, αἵτινες ἐπιτυχῶς σιγματίζουσι μὲ τὴν μεγαλητέραν ζωρητότητα τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἰοιστοῦ, καὶ διὰ τὰς ὁποίας τῷ ἔγινε παρ' ἡμῶν ἡ προσήκουσα ἐγκλησις εἰς τὴν ἀρυόδιον ἀρχὴν, — διὸ καὶ ἐξ' ἐνός ἀτεγμένον πρὸς τὸ παρὸν τὴν τούτων ἀνάλυσιν. πεποθίτες ὅτι θέλει σαθμίσει αὐτὰς ἢ πλάσιγξ τῆς δικαιοσύνης. — ἐξ' ἐτέρου δὲ παραπέμπομεν τὸν συντάκτην αὐτοῦ, εἰς ὅσα πρὸς τοὺς συναδελφοὺς του Ἑβραϊσὰς παρατηροῦμεν.

Ὁ πρῶτος μᾶς ζητεῖ νὰ τῷ δημοσιεύσωμεν τὰς ἀποφάσεις τῶν Πλημμελειοδικῶν καὶ τῶν Ἐφετῶν, — ἀλλὰ τί κοινόν; ἢ ποῖον τὸ εἰς ἡμᾶς ἔγκλημα; διότι ἄλλοτε ὡς ἐγκαλούμενοι καὶ ἄλλοτε ὡς ἐγκαλοῦντες, ἐδικάσθημεν εἰς τὰ περὶ οὗ πρόκειται Δικαστήρια, καὶ διότι ἐχειροκροτήθησαν αἱ ὑπὲρ ἡμῶν ἀποφάσεις — διὰ ταῦτα καὶ πρέπει νὰ θεωρούμεθα ὡς ἔνοχοι ἐνώπιον τῆς κακοθείας σου Κ. Ἐβραΐσά; ἂν ἡμεῖς ἔνοχοι — διότι ὡς ἄνθρωποι τῆς κοινωνίας, εἴτε ὡς ἐγκαλούμενοι, εἴτε ὡς ἐγκαλοῦντες ἦλθαμεν εἰς τὸν Ναὸν τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐξήλομεν μετὰ θριάμβου, κατὰ τὸν λόγον σου λοιπὸν πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἔνοχοι, ἢ ἄδικοι καὶ οἱ νόμοι αὐτοὶ οἵτινες σταθμίζουσι, τὸ δίκαιον ἀπὸ τὸ ἄδικον καὶ τὰνάπαλιν. — πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἔνοχοι καὶ οἱ φιλόανθρωποι νομοθέται, οἵτινες νομοποιούσι τὸν νόμον, καὶ δὲν ἀρίνουσι τὴν κοινωνίαν νὰ παραλύη. — πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἄδικοι καὶ οἱ κριταίοιτινες δικάζουσι καὶ ἀποφασίζουσι κατὰ τὸν νόμον καὶ τὸ δίκαιον. — καὶ οἱ βασιλεῖς οἵτινες ἐπικυροῦσι τὸν νόμον, — μ' ὅλα ταῦτα ἐπειδὴ καὶ μᾶς ἐπιβάλλεις τρόπον τινά, ἠθικὴν εὐθύνην, — καὶ μ' ὅλον ὅτι δὲν εἴμεθα ὑπόχρεοι νὰ ὑπακούσωμεν εἰς τοὺς παραλογισμούς σου καὶ εἰς τὴν ἀδιακρίσιαν τῶν Συντακτῶν σου! μ' ὅλον τοῦτο σὲ προσθέτομεν ὡς πρὸς τὰς ὁπίας μᾶς ζητεῖς ἀποφάσεις ὀλίγα τινά, ὅτι εἰς μὲν τὴν πρώτην χαρακτηριζομένης τῆς ἀθωότητός μας, καὶ τὸ πρῶτον πατρίδα σέβας μας — ἐξελέγχεται ὁ ζητήσας Ξενοποθητὸς ὁ καὶ ὑπάλληλος διὰ προσωπικὰ πάθη, καὶ κερδοσκοπικούς λόγους νὰ μᾶς σύρῃ διὰ πλαστογραφίας, διὰ ψευδεῖς ἀγγελίας καὶ διὰ τῆς αἰσχροῦς καὶ καταχθονίου συκοφαντίας, ὡς θῦμα εἰς τὸν βωμὸν τῆς κακουργίας του.!

Ἦθέλαμεν σὲ προσθέσει καὶ ὡς πρὸς τὸ δευτέρον ὀλίγα τινά — δηλ. εἰς τὴν μετὰ τοῦ Κ. Πετζάλη δίκην μας, διότι μᾶς ἀναγκάζεις σὺ αὐθαδῶς, καὶ διότι μᾶς ἐρεθίζει αὐθα-

δέσπερα ὁ συναδελφός σου, Σάτυρος! — ἀλλ' ἢ γενναίως ἡμῶν, ἐπίσης καὶ τοῦ Κ. Πετζάλη, ὅστις ὡς μὴ ἐβελτίωσε δὲν ἐκαταδέχθη οὔτε κἄν νὰ ἀναγνώσῃ τὰ ρυπαρὰ καὶ φύλλα! εἶναι ἀνωτέρω πάσης καταχθονίου διαβολῆς καὶ καταθέας, — καὶ μάλιστα εἰς ὑπόθεσιν τοσοῦτον γνωστῇ εἰς τὸ κοινὸν τῆς Ἑλλάδος, δὲν ἔχομεν κἀμμίαν αἰτίαν νὰ ἐμβώμεν εἰς δημοσιογραφικὸν ἀγῶνα μετὰ τὸν φίλον Πετζάλην διὰ ὀρέξεις ἀλλοτριᾶς, — ἐκτός ἂν ὁ ἔχων ἔμμεσον εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην συμφέρον μᾶς δώσῃ νύξιν.

— Ἄλλ' ἐπειδὴ ἄθλιε Ἐρανεῖσά! καὶ σὺ δὲν εὐτύχησες νὰ μάθῃς τὸ ἐλευθέρως λαλεῖν, καὶ τὸ ἐντίμως γράφειν, ὡς λαλοῦσι καὶ γράφουσι, Αἰὼν, Ἀθηνᾶ, Φιλόλαος, καὶ αὐτὴ ἡ γενναία Σάλπιγξ! ἀλλ' ἐκαταδικάσθης δυστυχῶς νὰ ἐξακολουθῆς, τυφλοῖς ὄμμασι, τὸν δρόμον καὶ τὸ παράδειγμα τοῦ Σατύρου, ὅστις κατεμόλυε τὸν Περιπλανώμενον καὶ τὸν Μεσσία τῶν ἀδελφῶν Σούτζων, καὶ ὅσα ἄλλα Σατυρικά συγγράμματα ἐδυνήθη νὰ ἀναγνώσῃ, λογοκλέπτων ἐδῶ λέξεις, ἐκεῖ χωρία ὀλόκληρα, ἀλλοῦ δημοσιεύων τῆς ὑφιοῦσας του τὰ γεννήματα ἤτοι ὀδύνην χωρὶς φύλλα, » λαλούδια δίχως ἄνθη, κεραυνούς χωρὶς πῦρ! — τρόπατα » ματαιωμένα! Ἴριδας χωρὶς τόξα! — τρελλοφρονονομεῖα διὰ » τὸ εἶδος του, σατανάδες ἐμφολευόμενοι εἰς τὴν καρδίαν » του! ἀσραπάς, βροντὰς, καὶ φουρτούνας εἰς τὸ κεφάλι του! » τὸν ἥλιον χωρὶς λάμψιν. ἀσέρας εἰς τὴν γῆν, θαλάσσας χω- » ρὶς ὕδωρ. — τοῦ Φαραὼ τὰς πληγὰς σὺ ἄθλιόν του σόμα, τὸ πεπρωμένον του χωρὶς ἐλπίδας! καὶ ὅσα ἄλλα ἠδυνήθη » νὰ λογοκλέψῃ ἀπὸ τὰ Συγγράμματα τοῦ συναδελφοῦ του » ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΥ. — καὶ ἐπειδὴ κατεδικάσθης λέγω, νὰ ἐρανεῖξῃσαι λογοκλεπτικῶς, ὅσα εἶναι ἐπιδεικτικὰ εἰς τὸν σόμαχόν σου! ἐρανεῖσου καὶ τὰς ὑπὲρ ἡμῶν ἀποφάσεις καὶ δημοσιεύσον.

υ.γ. — Ἐν τοῖσι σὲ προσθέτομεν ὡς ἐκ περισσοῦ, ὅτι ἀπὸ τῶν αὐτῶν περὶ δειγμάτων γέμει ἡ ἱστορία καὶ χωρὶς νὰ ἀναφέρωμεν τόσους καὶ τόσους παλαιῶν

Αι Φαναριωτικά αξιώσεις!

Όταν κἀνέας από τούς γνησίους Φαναριώτας, ἤτοι τὰ *ἐξαμβλώματα* τοῦ *Βυζαντίου*, ἤθελε νὰ τεθῆ εἰς θέσιν τινά, ἐμσταχειρίζετο ὅλα τὰ θεμιτὰ καὶ ἀθέμιτα μέσα, — καὶ πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦτου, δὲν τῷ ἦτο ποσῶς δύσκολον νὰ καταφύγη καὶ εἰς συγγενικούς δεσμούς, χωρὶς νὰ ἐξετάσῃ, ἂν ὁ νέος αὐτοῦ συγγενῆς ἦτο Τούρκος, Ἀρμένιος, Πρετεστάνος, ἢ καὶ Ἑβραῖος, καὶ ὅταν ἤθελε τῷ γίνῃ παρατήρησις, παρά τινος τῶν φίλων του εἶχε τὴν μοχθηρίαν νὰ καλύψῃ τὴν ἀθεμίτουργίαν του μὲ τὸ ψεῦδος! δηλ. ὅτι ὁ γάμος ἐγίνετο παρὰ γνώμην αὐτοῦ, καὶ θέλησιν τῆς Κυρίας, — πρὸ κλοπούμενος δὲ εἰς θέσιν τινά, διὰ νὰ κολακεύσῃ τὸν κύριόν του κατέφευγε καὶ εἰς τὰ πλέον αἰσχρὰ τῆς προδοσίας μέσα, προδίδων πίστιν, Πατρίδα, καὶ συγγενεῖς, διὰ νὰ δυνηθῆ οὕτω νὰ τύχῃ ἀνωτέραν θέσιν, — ὡς περὶ τούτου, ἔχομεν ἀμύπολλα παραδείγματα, καὶ χωρὶς νὰ κάμωμεν μνείαν, τῶν παλαιῶν, βάζομεν ἐπ' ὅσιν τοῦ κινουῦ ὀλίγα τινὰ ἐκ τῶν προσφάτως. — διότι, τίνες ἐπρόδωσαν τὴν φιλικὴν ἐταιρίαν ἐν Βυζαντίῳ! ; τίνες ἤνοιξαν ἐν τῇ Ἑλλάδι τοὺς ἐμφυλίους πολέμους τῶν 1824. καὶ ἐφε. ἦς! — ; τίνες ἐπιβουλεύθησαν τὴν Ἑλλάδα μὲ τὴν *γυλάκιαν τῶν Μαυρομηχάλων καὶ Κωλοκοτρώνων!* καὶ *σχεδὸν ἐν γέει τῶν Ἀρχηγῶν τῆς Ἑλλάδος!* ; τίνες ὑποκίνησαν τὸ σύνεσαν τῶν ψευδομαρτυρῶν τοῦ 1833. κατὰ τῶν Ἀρχ. Κωλοκ. καὶ Πλαπούτα ;

τε καὶ νεωτέρους ἐναρέτους τε καὶ σοροῦς ἀνδρας τοὺς ὁποίους σέβονται Ἑπαιχταὶ καὶ ἔθνηλόκληρα — καὶ τοὺς ὁποίους ἔσυρον ὁ πατριάρχης ἢ αἰσχρὰ μάλιστα τῆς συκοφαντίας ἢ φανατικῆς Αἰτήσῃ! ὅχι μόνον ἐνώπιον τῶν Ἑρετῶν, — ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ λαϊμοτόμῳ, — ἀκούμεθα νὰ ἀναφέρωμεν, ὡς ἐκ παραδείγματος δύο μόνον ἀνδρας, ἐκ τῶν πρὸ ὀλίγου δικασθέντων καὶ ἀθωωθέντων εἰς τὸ στρατοδικεῖον Τριπόλεως, τὸν Ἀναγνωσταρὸν λέγω, καὶ τὸν Περωνίην. — ἀλλὰ τὸ φρικωδέστατον πάντων εἶναι, ὅτι ἡ ραδιουργία καὶ μετὰ τὴν ἀθώωσιν τοῦ πολίτου, ἀκονίζει τὰ βέλγητας, φέρουσα ὡς ὅπλον τὴν διαβολὴν καὶ ζητοῦσα νέα ἐν τῷ σκότει (ἀκολουθεῖ)

; τίνες ἄλλοι ἠδύναντο νὰ παρεξηγήσωσι τὰς σωτηριώδεις ἀρχὰς τῆς Φιλορθοδόξου ἐταιρίας καὶ νὰ κρᾶζωσιν ἀσεβῶς ἐν τῷ μέσῳ τῆς πρωτευούσης μὲ φωνὰς κυκλωπέουσας, διὰ τὸ ἀθῶον αἷμα τοῦ νέου ἤρωος τῆς Ἑλλάδος! τοῦ Τουρφαγοῦ Νικηταρᾶ! τὸν ὁποῖον ἡμεῖς Εὐρώπῃ ἀπεθῆσε διὰ τοὺς ἐν τῇ Ἑλλάδι Ἡρωϊκοὺς του Φριάμβους! καὶ διὰ τὰς λαμπρὰς καὶ ἐνδοξοὺς νίκας του, — ἡ δὲ Ἑλλάς ἀντι τρόπαια! ἀντὶ Ἀνδριάντας! τὸν παρέγκωμισεν εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Κ. Σμάλτζ ἐν Αἰγίνει, διὰ νὰ ἀσκητεύσῃ!!! ; τίνες ἐζήτησαν νὰ καταποντίσωσι τὸ πολιτικὸν μας σκάφος διὰ τῆς Ζωγγραφιδείου συνθήκης τῆς 3. Φεβρ. ε. ε. ! ; τίνες προσπαθοῦσι καὶ ἤδη νὰ ἀνοίξωσιν ἐν Κωνσταντινουπόλει τὰς αἱματοσταγεῖς Σκηνὰς τῶν 1821, εἰς τοὺς ἐν τῇ Ὄθ. ἐπαρχίᾳ ὁμογενεῖς μας! ; αὐτοὶ οἵτινες ἐπραξάν τὰ ἀνωτέρω, — καὶ ἰδοὺ ἐν συντόμῳ ἡ ἀπόδειξις!

Ὁ Κ. Κ. Ζωγράφος, πρωτοῦ νὰ τυνηθῆ μὲ δεσμούς συγγενικούς μὲ τοὺς Φαναριώτας, δὲν ἦτο καὶ τοιοῦτος: δηλ. ὅσος ἐφάνη ἐκ τῆς ἀνωτέρω συνθήκης του.

Καὶ βέβαιον, ὁ Κ. Ζ. ἂν δὲν ἤθελε παρακινήθῃ ἀπὸ τὸν Κ. Ἐμ. Ἀργυρόπουλον, ὡς ὁμολογεῖ Αἰὼν, Ἀθήνα, καὶ αὐτὴ ἢ Σάλπιγξ, δὲν ἤθελε σφαλίσῃ τὴν τατὰ τῆς Ἑλλάδος Συνθήκην. — ὅθεν καὶ κατὰ πρῶτιστον λόγον ὁ Κ. Ζ. δικαιολογεῖται εἰς τὴν συνθήκην ταύτην, διότι ἐγελάσθη, ἢ ἐξηπατήθη ἀπὸ τὸν Κ. Ἀργυρόπουλον καὶ ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ, οἵτινες κατὰ δυστυχίαν τῶν Ἑλλήνων περιστοιχοῦν τόσα ἔτη τὴν ἐν Κωνστ. Ἑλλ. πρεσβεῖαν καὶ ἀποροῦμεν πῶς οἱ Κ. Δημοσιογράφοι τῆς Πρωτευούσης ἐφόρτωσαν πέτρας, κούτζουσα, λιθάριον, καὶ λ.π. εἰς τὸν δυστυχῆ Ζωγρ. — τὸν δὲ Τσελεπῆ Μανολάκη καὶ τοὺς συγγενεῖς του, ἄφησαν πάτη ἐλευθέρους. ! *τὶ ἀμεροληψία!*

— Η ἑφημερίς τῆς Αὐγούστης πρὸ δύο σχεδὸν μηνῶν, ἐδημοσίευσεν τὴν περιοδείαν τῶν Α. Α. Μ. Μ. εἰς τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος! Ἐνῷ τοῦτο ἦτο παντελῶς ἀγνωστον εἰς πάντας τοὺς Ἕλληνας!

Ἐκ τούτου συνάγεται ὅτι οἱ Κ. Κ. Βαβαρέζοι ἀρχισαν νὰ κατασκοπεύουν τὸν Θρόνον καὶ τοὺς Ἕλληνας! — διὰ τοῦτο εἶναι καλὰ νὰ ἀποσυρθῶσι μίαν ὥραν ἀρχήτερα ἀπὸ τὴν πολιτείαν μας, ὁμοῦ καὶ οἱ Φαναριωτῆσες, τῶν ὁποίων ἡ διαγωγὴ κατέστη ὀλεθριωτέρα!!!

— Μανθάνομεν μὲ φρίκηνας, ὅτι ὁ Διδ. Ῥάχωδας τῶν Καλαβρύτων ἀπεκδύθη ἔχι μόνον τὸν διδασκαλικὸν χιτῶνα, ἀλλὰ καὶ τὸν μοναχικὸν τεχναζόμενος διαβολάς, ἐνεργῶν ραδιουργίας, διασπείρων συκοφαντίας, καὶ εἰς ἕνα λόγον ἐξακολοθεῖ κατ' ἔχθος ὅσα ἡ Εἰκοσαετής Πυθιάτου τὸν σφυρίσει, — ὥστε ἐκ τῆς διαγωγῆς τοῦ τοιούτου Διδασκάλου, κινδυνεύει νὰ καταστραφῇ ῥιζηδὸν ἡ ἠθικὴ ἀνατροφὴ τῶν ἐκ Καλαβρύτοις τέκνων!!

Ἴδου ἐν συντόμῳ ποῖοι εἰσὶν, οἱ ἀληθεῖς χαρακτῆρες τοῦ εἰρημένου Νικοφόρου! τὸν ὁποῖον δὲν ἐξεύρομεν ἂν πρέπη νὰ ὀνομάσῃ τις Παππὰ, ἢ Διδάσκαλον!

— Ὁ Τζορπατζῆς Κουτζαλέξης, μαθὼν ὅτι οἱ κλέπτει τοῦ δημοσίου πλούτου καταδικάζονται, ἔπαυσε τὴν οἰκοδομὴν τῆς νέας οἰκίας του, καὶ ἐπροσκάλεσε τοὺς εἰς τὰς πέριξ πιστοὺς του ἐργάτας, ἢ συντρόφους, νὰ προφθάσωσι τὸν λογαριασμὸν μέχρι λεπτοῦ, καὶ μέχρι Βελώνης!!!

— Ὁ Ἑβραϊκὸς ἐραμιστής, ἢ κλέπτης, λέγεται ὅτι ἐδανείσθη τοὺς χαρακτῆρας ἀπὸ τοὺς διατηροῦντας τὴν ἐπιστάσιαν τῆς Λουθηροκαλδαικῆς Βίβλου! τίς ἀγνοεῖ ὅτι καὶ τὸ πνεῦμα τῶν συντακτῶν του εἶναι τοιοῦτον;

— Ὁ Κ. Δ. Κ. Χ. Α. Βυζάντιος ἐξῆξεν ἀπὸ τοὺς Ἀγα-

Ἀγαθαγγελικοὺς Σπασμοὺς, ὅτι ὁ Κ. Θεοκ. Φαρμακίδης θὰ Πατριαρχεύσῃεν Παλαιστίνη, ἅμα τὸ Ἰουδαϊκὸν ἔθνος Βασιλεύσῃ! τι εὐτυχία.!

— Ὁ ἐν Πάτραις ψευταλήθης, ἰδὼν ὅτι ἀνεκαλύφθησαν τὰ σχέδια τοῦ φίλου του, προσπαθεῖ νὰ εὕρῃ νέαν Φάβρικαν διὰ πεντόφραγμα! δὲν θὰ εὐδοκημίση, διότι τὸν ἐνίωσαν!

— Φαναριωτῆσες τίς, χωρὶς κάμμιαν πραγματικὴν ἐκδούλευσιν εἰς τὸ ἔθνος, προσπιεῖται ἀφ' ἑνὸς τὸν φιλελεύθερον, καυχόμενος εἰς τὰ Δραματολιβελλογραφικὰ Συγγραμμάτα του, ἐκ τῶν ὁποίων δὲν αἰσχύνεται διὰ νὰ συντάτῃ καὶ νὰ καταχωρῇ ἄλλοτε περικοπὰς, καὶ ἄλλοτε τεμάχια ὀλόκληρα εἰς τὸν Σάτυρον, διὰ νὰ γνωρίσῃ τὸ κοινὸν τὴν ὑψηλετῆ Μούσαυτον! — ἀφ' ἐτέρου ραδιουργεῖ, συκοφαντεῖ, διαβάλλει, καὶ ἐπιβουλεύεται μέχρι θανάτου τοὺς συμπολίτας του, — εἰς τρόπον ὥστε, ἂν ἦτο δυνατόν, νὰ δροσίση μὲ αἷμα τὴν δίψαν του. — καὶ ἐκ τοῦ ἄλλου παρουσιάζεται δουλοπρεπῶς, καὶ εἰς τὸν πλέον ἐλάχιστον Β. Γ. Ἐρωτῶμεν λοιπὸν, ἂν ὁ τοιοῦτος ἔχη ψυχὴν ἀνθρώπου, ἢ Σατανᾶ! ἢ ἂν τοιοῦτοι καταχθόνιοι λιβελλοσυντάκται τοῦ Σατύρου, πρέπει νὰ χαιρώνται τὴν τιμὴν ὡς Δημόσιοι Ἰπάλληλοι, ἐνῷ αἱ τοιαῦται πράξεις των δὲν εἶναι παρὰ προδοσία;

— Παράδοξα μᾶς ἐφάνησαν τινὰ Βιβλίδια τῆς Προόδου, καὶ τὴν ἔλλειψιν ταύτην τὴν ἀποδίδομεν εἰς τὰς πολλὰς ἐνασχολήσεις τοῦ Κ. Σοφ. καὶ εἰς τὰ ὁποῖα τὸν συνέβησαν ἐν τῇ φυλακῇ ἄπειρα θεινά, — ἐδῶ τιτλοφορεῖται ὁ Κωλοκ. καὶ Μαμούρης ὡς Μαχαίρας, ἐκεῖ ὑποκρίνεται ἡ θρησκεία, — καὶ ἄλλου συγκαταλέγεται ὁ Αἰδέσιμος Μάσων, μὲ τοὺς παμφαεῖς ἀστέρας τῆς Ἐκκλησίας μας Γρηγορίου κλ.

— Ἄξιοι λύτης εἶναι ὅσοι μὲ ὄνειρατα ζητοῦν νὰ ἐρεσχελίσωσι τιμίους καὶ χρηστοὺς ὑπαλλήλους, διὰ νὰ ἀντικαταστήσωσι τὰς θέσεις αὐτῶν μὲ τοὺς ἀποδεδειγμένους σιγματίας, καὶ ἀναξίαν διαγωγὴν ἔχοντας, παράδειγμα οἱ ἐν Πάτραις σταυραδελφοκομπαροῖ, τοῦ Κ. Καλλιγᾶ!

Συλλογή

Πολλοὶ τὴν προδοσίαν ἠγάπησαν,
ἔλλα τοὺς προδότας οὐδεὶς.

— Μανθάνομεν μὲ ἐκπληξίν μας, ὅτι οἱ προδόσαντες τὴν φιλορθόδοξον ἐταιρίαν, παρakinηθέντες ἀπότινα Φαναριωτίσκον, ἐτοιμάζονται νὰ ἐκδώσωσιν εἰς φῶς τὰς ἀρχάς της! δὲν ἠξούρομεν ὅμως ἀν θὰ ἐμπεριέχεται, καὶ ἡ παρχωρηθεῖσα εἰς αὐτοὺς Ἑλληνικὴ ἀντιμισθία τοῦ Δεκεμβρίου! ἢ τίς πρέπει νὰ ἐτελείωσῃ, — χρειάζεται ὅμως προσοχὴ μήπως παγιδευθῶσιν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι εἰς τὰς ὁποίας στένουσι κατὰ τῶν ἄλλων παγίδας!!!

— Ὁ Κ. Ἡπίτης ὁ καὶ διδάσκαλος τῆς ἠθικῆς ἀνατροφῆς τῶν ἐν τῇ φιλικ. ἐταιρίᾳ Κορυθίων κηρύττει Δημοσίως ὅτι πάντες ἔχουσι τὴν ἀδειαν νὰ λαμβάνωσι τὰς ἐοργὰς τὰ τέκνα των καὶ τοὺς Συγγενεῖς των, ἐκτὸς τοῦ Ν. Παππηδοπούλου; διότι κατεχράσθη τὴν ὁποίαν τῷ ἐνεπιστεύθη! ἰδοὺ διδάσκαλος.

— Ὁ φόβος καὶ ἡ ἀπελπισία κατήτησεν εἰς ὑπόνοιαν τινὰς ἀπὸ τοὺς ὑποκινήσαντας τὸ σύνερον τῶν ψευδομαρτυριῶν τοῦ 1833. νὰ ἐνωθῶσι μετὰ τινων Βχβαρέζων διὰ νὰ κτίσωσι μὲ τὴν Λαγκαδινὴν ἐπιστήμην ῥαδιουργίας, διαβολὰς καὶ συκοφαντίας κατ' ἀνθρώπων οἵτινες χαίρουσι τὰ πιστὰ εἰς τὸν Θρόνον καὶ εἰς τὸ ἔθνος, μάλιστα εἰς ἐκ τῶν Βχβαρέζων χαμαλικὴν φυσογονομίαν ἔχων, ἐμβήκεν εἰς τὸν ἀγῶνα τῶν ὑπονόμων, ὑποσχεθεὶς τὸν Φραμβον τῆς ἠρωϊκῆς του ῥαδιουργίας. ἄς προσέχη νὰ μὴν ἐξανδραποδισθῇ ὁ ἴδιος, ὁμοῦ καὶ οἱ συνωμῶται του!

— Ὁ Κ. Βοϊνέσκος, παρῆρησία ἐνὸς μάρτυρος ὠρίστη εἰς τὸν ὄνομα 300 Ὀλλανδῶν, τὴν ὑπερσπίσιν τοῦ Κ. Σακελλαρίου, φαίνεται, ὅτι τὰ παθήματα δὲν τῷ ἔγειραν μαθήματα!!!

— Οἱ κολοκυνθοκέφαλοι εὐχαριστοῦνται νὰ ψάλλωσιν εἰς τὸν Ναὸν τῆς ἀγίας Σοφίας Ἰμάμιδες καὶ Καλβίνοι, καὶ ὄχι ἀρχιερεῖς τοῦ Ἀνατολικοῦ δόγματος, — ἰδῶ ἀνδρες μὲ ἰθυσμόν!

— Τὸ περιφρονήθην εἰς τὰς Δημαιορέσις τοῦ 1837. Κοντζαπασόπουλον, λαβὼν ἀδειαν ἐπανῆλθεν εἰς τὴν πατρίδα του διὰ τὴν σπείρην τὸν σπόρον τῆς προπατορικῆς του κακεντρευτικῆς! τὸν ὁποῖον καλλιεργήσας ποτίσας καὶ περιποιηθεὶς, μ' ὄλην τὴν ἐπειτηδειότητα, εἰς 11. μηνῶν διάστημα δὲν ἐδυνήθη νὰ Φερῆσῃ οὐδ' ἓνα ἀστάχην τι πνευματικὴ ἀστοχία!

— Τῆς Μελίσσης τὰ δόγματα εὐλογοῦνται ἀπὸ τινα κληρικόν, ἀλλὰ καταρῶνται καὶ ἀναθεματίζονται ἀπὸ ὅλον τὸ πλήρωμα τῶν ὀρθόδοξων, ὡς ἀντιχριστιανικὰ καὶ Καλβίνια, φαίνεται ἢ ὅτι ὁ ἅγιος οὗτος, δὲν ἀνέγνωσε τὰ εἰς τὸν ἀριθ. ἀ. τῆς Μελίσσης καταχωρηθέντα αἰρετικὰ ἀρθρίδια, — ἢ ὅτι ὑποκρίνεται!

— Οὐδεὶς ἐκ τῶν ἀριστευσάντων δύο Δικηγόρων εἰς τὴν δίκην τῆς φιλορθοδοξίας, ὑπερασπίσθη τινὰ ὑπόθεσιν εἰς τὴν παρελθούσαν Σύνοδον τῶν Κακουργιοδικῶν! — φαίνεται ὅτι τοὺς ἐλλείπει τὸ ἀνώτερον τῆς δίπλωμα!!!

— Τὴν 29. Ἰουλ. ε. ε. ἔλαβε χώραν εἰς τὸ ἐνταῦθα Πλημμε, Λειοκαταδικεῖον, ἡ δίκη τοῦ ἀσφύλλου τῆς Σάλπιγγος — ὡς πρὸς τὸ ἀποτέλεσμα ἀρκεῖ μόνον νὰ ἀναφέρωμεν ὅτι Πρόεδρος τοῦ ροβεροῦ τούτου Δικαστηρίου ἦτον ὁ Κ. Μαυροκορδάτος! ὅστις βέβαια ἦτον ἀδύνατον νὰ ὑπογράψῃ ποτὲ τὴν ἀθώωσίν μας. — ὅθεν καὶ ἐκαταδίκασεν οὐχὶ τὸν ὑπεύθυνον Συντάκτην, ἀλλὰ τὴν Χ. Σακελλαριάδην εἰς ἐνὸς μηνὸς φυλάκισιν, εἰς 200 δραχ. πρόσμιμον, καὶ εἰς τὰ ἔξοδα τῆς δίκης.

— Δικηγόροι τῆς ὑπερασπίσεως ἦταν, ὁ Εὐγλωττος Β. Μάσσων, καὶ ὁ δεῖνός Γ. Ἀθνασιίου, τοὺς ὁποίους καὶ εὐγνωμονοῦμεν. Περὶ τῆς δίκης μας ἐπίσης καὶ περὶ τῆς γενναίας ὑπερασπίσεως τῶν Κ. Κ. Δικηγόρων θέλομεν ὁμιλήσει ἄλλοτε ἐν ἐκτάσει.

— Μὲ λύπην μου ἀνέγνωσα τὰς εἰς τὸν ἀριθ. 3-4. σελ. 82. τῆς Σάλπιγγος τὰς πικρίας προσβολὰς τῆς Ῥωλιτικῆς οἰ-

κογενείας, και δὲν ἐξετάζω ἂν ἐκινήθητε οἰκοθεν εἰς τοῦτο, ἢ παρ' ἄλλων. — ὅπωςδήποτε σᾶς παρακαλῶ νὰ διορθώσητε τὴν ἔλλειψιν ταύτην καὶ νὰ φέρητε τὴν ψῆφον σας, ὡς μάρτυς ἀδέκατος εἰς τὰς πολυειδεῖς Ψυσίας τῆς Ροῦλαϊκῆς οἰκογενείας! διότι εἶναι πικρὸν νὰ καλύπτονται μὲ τὴν λέξιν « Τουρκοπροσκυνήσεις » καὶ νὰ μένη ἀμφιβολία τῶν τοσοῦτων Ψυσιῶν τῆς εἰς τοὺς μεταγενεστέρους! Μ.

Σ. τοῦ Σ. Οὔτε εἶχαμεν τινα αἰτίαν διὰ νὰ προσβάλωμεν τὴν Ροῦλαϊκὴν οἰκογένειαν, — οὔτε δυνάμεθα ν' ἀρνηθῶμεν, ὅτι δύο ἐκ τῶν πλησιεστέρων συγγενῶν αὐτῆς ἔπεσαν τιμίως ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἐν Σκουλλενίῳ, — οὔτε εἰς ἕτερος ὅτι πληγώθη καιρίως ἐν Τρικρόφοις τῆς Πελοποννήσου παρὰ τῶν Ἀράβων, οὔτε ὅτι ὁ πρεσβύτερος αὐτῆς Κ. Λάμπρος ἐχρημάτισε πληρεξούσιος εἰς ἔθν. συνελεύσεις κτλ. οὔτε ὅτι ὁ Δημ. Ροῖλος καὶ ἅπαντα ἡ οἰκογένεια αὐτοῦ ὅτι ἐφάνησαν πάντοτε πρόθυμοι καὶ ἀνθερμοὶ ζηλωταὶ εἰς τὰς φωνὰς τῆς πατρίδος καὶ τοῦ θρόνου! καὶ ὅτι ἀντὶ Τουρκολεϊλατήσεως, παρεισέφρυσεν ἡ λέξις Τουρκοπροσκυνήσεις, τὴν ὁποίαν ἀποδοκιμάζομεν.

— Μὲ ἐκπληξίν μας παρατηροῦμεν ὅτι αἱ ῥαδιουργίαι καὶ συκοφαντίαι διέρχονται ὡς ἀραπὴ ἀπὸ τὸ ἐν μέρος εἰς τὸ ἄλλο, ὥστε δὲν ἐφείσθησαν καὶ τὴν ἀθωότητα τοῦ χρυστοῦ Ταμῖα Λοκρίδος· ἀλλ' ἐζήτησαν νὰ τὸν σύρωσιν ὡς θῦμα εἰς τὸν βωμὸν τῆς κακουργίας των!!!

Ὁ Ὑπεύθυνος Συντάκτης Π. ΖΑΡΑΒΒΙΝΟΣ.

ΕΚ ΤΗΣ ΤΟΥ Η. ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ

Η ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Διὰ τοὺς ἐν τῇ Πρωτευούσῃ	Δραχ.—14
Διὰ τοὺς εἰς τὰς Ἐπαρχίας	” ”—16
Διὰ τοὺς ἐκτὸς τοῦ Κράτους	” ”—20
—Φυλλάδια τρία ἀποτελοῦν μίαν τριμηνίαν, ἢ δὲ συνδρομὴ θέλει εἶσθαι δεκτὴ δια τοὺς ἐντὸς τῆς Ἑλλ. Ἐπικρατείας τοῦλάχιστον διὰ τριμηνίαν,	
—διὰ δὲ τοὺς ἐκτὸς δι' ἑξαμηνίαν.	

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Αἱ Βαρωρικαὶ καταπιέσεις κ.λ.—ἡ Ἀδιακρισία,— Ποτα ἢ ἀσφάλεια τῆς κοινωρίας, καὶ ἡ ἀληθὴς θρησκεία,— Ἡγερ. Διεθ. τῶν ταχυδρομῶν,— Πρόγραμμα Πανεπιστημίου, καὶ ὁ Φαρμακίδης,— ἡ κατὰ τοῦ συντ. τῆς σάλλπιγχοσ ἐπιβουλή, ἥτοι ἔλεγχος τοῦ φατατισμοῦ,— Αἱ φαταριστικαὶ ἀφεώσεις.— Ποικίλα. κ.λπ.

Πρὸς τοὺς ἐκτὸς καὶ ἐντὸς τοῦ Κράτους
Συνδρομητὰς!

Ἡ ἀπροσδόκητος βαρυτάτη, ἀσθένειά μας, αἱ τρομεραὶ κατασχέσεις, τὰ ὑπέρογκα πρόστιμα, καὶ συνάμα ἡ φρικωδεστάτη καταδίκη μας, ἥτις ἐξέπληξε πάντας τοὺς ἐν τῇ Πρωτευούσῃ.— εἶναι νομίζομεν λόγοι ἰσχυροὶ γὰρ μᾶς δικαιολογήσωσι, διότι ἀρεβάλαμεν πρὸς καιρὸν τὴν ἔκδοσιν τοῦ φύλλον μας.

Ἦδη δὲ ὑποσχόμεθα ὅτι θέλομεν ἐξακολουθήσει τὴν ἔκδοσιν αὐτοῦ, ὅσον τὸ δυνατόν τακτικῶς καὶ σύμφωνα μὲ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν Κ. Κ. Συνδρομητῶν μας τοὺς ὀποιοὺς καὶ παρακαλοῦμεν γὰρ μᾶς ἐμβάσωσι τὰς συνδρομάς τωρ ὅσον ἔνεστι ταχύτερον, διὰ γὰρ ἀνακουφισθῶμεν καὶ ἡμεῖς ἀπὸ τὰ ὑπέρογκα τοῦ τύπου ἔξοδα, κ.λ.

Ὁ ἀνεύθυνος
Συντάκτης.

0020235741
BIBLIΟΘΗΚΗ ΒΟΥΛΗΣ